

g r u p y d o m o w e

Rozwój grup domowych

Bill Joukhadar

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Wydanie oryginalne

Cells-church Consultants International (CCI)
ABN 68 184 867 316
25 Runaway Bay Avenue, Runaway Bay, Queensland, 4216, Australia

+61 432 780 340/8
info@cells-church.com
www.cells-church.com
dancingonwater.wordpress.com

Published by CCI Publishing
ISBN: [978-0-9807849-0-9]
Cover design by SignArt Creations
First printed in Egypt: August 2000
Revised and reprinted in Australia: March 2010

Copyright © 2000 by Bill Joukhadar. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Wydanie polskie

Społeczność Chrześcijańska Północ
ul. Jagiellońska 71 , 03-215 Warszawa, Polska
Tel. +48 22 498 54 08
E-mail: grupy.domowe@schpolnoc.pl
www.schpolnoc.pl

Dziękujemy za wsparcie finansowe w przygotowaniu polskiego wydania
Zborowi Kościoła Chrześcijan Baptystów w Białymstoku.

Tłumaczenie i przygotowanie do druku: DTP Studio GRACE, www.studiograce.pl

Rozwój grup domowych

Bill Joukhadar jest z pochodzenia Libańczykiem. W wieku 4 lat przeprowadził się z rodziną do Australii, gdzie zdobył wykształcenie, służył przez 12 lat jako mechanik uzbrojenia w australijskich siłach powietrznych (RAAF), a następnie przez 6 lat jako policjant.

Na początku służby w RAAF Bill poślubił Beryl, z którą są małżeństwem od 41 lat i mają dwoje dorosłych dzieci. Sześć lat po ślubie poznali Ewangelię i oddali swoje życie Jezusowi Chrystusowi. Pozostawiając służbę w policji, Bill podjął studia biblijne, po czym przez 12 lat pracował jako drugi pastor w Australii, zajmując się między innymi ewangelizacją, czynieniem uczniami i służbą grup domowych.

W 2000 roku wyjechał na misję do Kairu, gdzie również jako drugi pastor przez osiem lat zajmował się grupami domowymi. Bóg pobłogosławił jego służbę w kairskim kościele, który rozwinął się dziesięciokrotnie.

W 2008 roku Bill i Beryl odkryli powołanie, aby wrócić do Australii i założyć tam międzynarodową organizację Cell Church International, wspierającą rozwój grup domowych w lokalnych kościołach na całym świecie. Organizację tę prowadzą do tej pory.

Będąc pastorem w Kairze, Bill trzykrotnie odwiedził Polskę na zaproszenie Społeczności Chrześcijańskiej Północ. Zdobył nasze zaufanie swoją postawą sługi, olbrzymim doświadczeniem i rezultatami swojej pracy, którą kilka osób z naszego kościoła mogło osobiście oglądać.

Spis treści

	Słowo wstępne	V
SESJA 1	Wprowadzenie	1
SESJA 2	Ważne sprawy dotyczące grup domowych	11
SESJA 3	Wzrost w górę i do środka	23
SESJA 4	Wzrost na zewnątrz i w przyszłość	33
SESJA 5	Przebieg spotkania grupy domowej	45
SESJA 6	Cechy i umiejętności lidera.....	55
SESJA 7	Zakładanie nowej grupy	69
	Dodatek 1 – Tabela postępów	77
	Dodatek 2 – Raport o stanie zdrowia grupy.....	79
	Dodatek 3 – Ocena	81
	Dodatek 4 – Aktualizacja sieci grup domowych.....	83
	Dodatek 5 – Modlitwa o duchowe wzmocnienie	85
	Dodatkowe źródła.....	87

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Słowo wstępne

Służąc jako pastor w Maadi Community Church w Kairze, w Egipcie, przeżyłem wspaniałą przygodę. To, co Bóg uczynił poprzez służbę grup domowych, przekroczyło moje najśmielsze oczekiwania. Mogliśmy obserwować, jak osobiste życie tysięcy ludzi zostało dotknięte przez Chrystusa. Proces ten na zawsze ukształtował moje przekonania i idee na temat „zakładania kościoła”.

Zawsze z wielkim oddaniem wychodziłem naprzeciw potrzebie funkcjonowania grup domowych jako środowiska niezbędnego w duchowym rozwoju. Ostatecznie nie chodzi o obronę biblijnej, teologicznej, praktycznej czy nawet społecznej roli grup domowych... Jednak przez wiele lat mojej służby popełniałem błąd, traktując grupy domowe w kościele jako jedną z wielu ważnych służb. Z powodu takiego błędnego myślenia spędziłem wiele lat na ocenie zdrowia i dynamiki kościoła głównie w oparciu o weekendowe uczestnictwo w nabożeństwach.

Pięć lat mojej służby u boku Billa Joukhadara w MCC radykalnie zmieniło mój pogląd. Zrozumiałem, że służba grup domowych nie jest „jednym z wielu programów”, lecz podstawowym, fundamentalnym elementem DNA kościoła. Odkryłem również, że obserwowanie zdrowia grup domowych daje nam często lepszy obraz, jeśli chodzi o dynamikę i stan zdrowia kościoła.

Kiedy zaczęliśmy razem pracować, Bill zadał mi pytanie: „Gdyby ludzie, którzy cierpią na chroniczny brak czasu, woleli uczestniczyć w grupie domowej zamiast w niedzielnym nabożeństwie, to gdzie chciałbyś zwiastować?”. Przyznaję, że moja odpowiedź była wtedy bardzo asekuracyjna – przecież „papierkiem lakmusowym” funkcjonowania kościoła jest uczestnictwo w nabożeństwach, czyż nie? Nie!

Od tamtej pory zacząłem doceniać niesamowitą dynamikę, jaką tworzy kościół ukierunkowany w równym stopniu na nabożeństwa niedzielne oraz komórki, czyli grupy domowe. Kościoły, które tak samo doceniają wartość nabożeństw, jak i grup domowych – rosną. Rozwijają się w górę, do środka, na zewnątrz i w przyszłość.

Bill jest wyjątkową postacią. Jest najgłębiej oddaną, najciężej pracującą osobą, z jaką kiedykolwiek miałem przywilej razem służyć. Poświęcił swoje życie, aby wypełniać Wielkie Przykazanie i Wielki Nakaz Misyjny. Wierzę, że Bill jest jednym z wiodących, współcześnie żyjących specjalistów w dziedzinie służby grup domowych. Jego nauczanie może zakotwiczyć cię w Bożym świecie. Sukces, jakim Bóg go pobłogosławił, mówi sam za siebie.

Modlę się, abyś czytając to świadectwo i wprowadzając z miłością, cierpliwością i wrażliwością *Plan grup domowych* w swoim kościele, mógł doświadczyć przywileju niezwyklej przygody z Bogiem w twoim życiu.

Larry Boss

Pastor przełożony

Kamloops Alliance Church, Canada

(Wcześniej: Pastor przełożony Maadi Community Church)

larryb@kamloopsalliance.com

Sesja 1

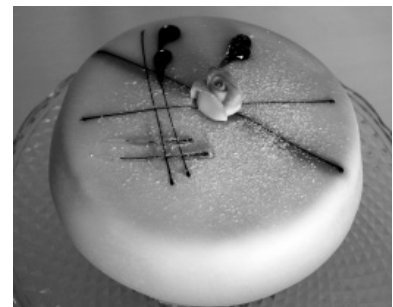
Wprowadzenie

Wstęp

Wizja każdego przywódcy kościoła powinna być wsparta marzeniem, aby jego kościół rozwijał się zgodnie z biblijnymi zasadami, w sposób jak najbardziej efektywny i skuteczny. Wzrost rozumiany w sensie pozytywnym obejmuje zarówno jakość, jak i liczebność. List do Efezjan 4:16 jasno stwierdza, że kościół, który Pan z upodobaniem buduje poprzez swoich ludzi, to kościół charakteryzujący się „zdrowiem, wzrostem i miłością”. Z tego powodu rzetelni duszpasterze często poszukują twórczych sposobów, aby umocnić wzrost swojego kościoła poprzez działające w nim służby oraz misyjne przedsięwzięcia jego pracowników i wolontariuszy.

W sierpniu 2000 roku w Kościele Maadi Community Church (MCC) w Kairze Bóg zaczął stopniowo wskazywać na prosty, ale pełen mocy, i uniwersalny plan wzrostu kościołów ewangelicznych. Ten plan wzrostu jest w naszych czasach czymś rewolucyjnym. Skupia się na rozwoju grup domowych.

Grupy domowe są uzupełnieniem i dopełnieniem cotygodniowego przeżycia, jakim jest uwielbienie Boga w czasie dużego, uroczystego zgromadzenia wierzących. Zdrowy kościół można zilustrować jako ciasto ozdobione lukrem. Ciasto reprezentuje *społeczność* wielu grup domowych, podczas gdy lukier przedstawia wspólnotę kościoła, zebraną razem w celu świętowania Bożej dobroci. Zwróć uwagę: Ciasto jest oblane lukrem i chociaż może istnieć bez lukru, to ozdoba z lukru nie może istnieć bez ciasta. Choć ciasto nie potrzebuje lukru, obie te rzeczy są cenne, ponieważ lepiej jest, kiedy mamy i ciasto, i lukier, które się uzupełniają.

Gdy plan grup domowych został wdrożony w kościele MCC, wydarzyły się niesamowite rzeczy. W ciągu zaledwie ośmiu lat kościół MCC urósł pod względem zdrowia, siły i liczebności z 400 do 4000 członków, obecnych na nabożeństwach i na spotkaniach 413 grup domowych – w obrębie kościoła macierzystego i pięciu nowych utworzonych w tym czasie kościołów. Co więcej, za pośrednictwem tych grup do Chrystusa nawróciło się 1600 nowych wierzących!

Ważnym elementem planu rozwoju kościoła był prezentowany tu program szkoleniowy, który został opracowany, aby nauczać, inspirować i wyposażać wierzących do dzieła budowania kościoła. Opracowano również biblijną strukturę grup domowych, której celem jest nadanie kierunku, wspieranie oraz ochrona tej pracy i pracowników.

Zdrowe grupy domowe wprowadzają biblijne **zasady**, które sprawdzają się zdumiewająco dobrze w wielu denominacjach, krajach i kulturach. Zasady te zostały przetestowane i okazały się skuteczne w kościołach ewangelicznych w wielu krajach na całym świecie. Podczas tego szkolenia będziesz miał okazję „nabyć” za darmo te uniwersalne i ponadczasowe zasady.

Podejście do budowy kościoła w oparciu o grupy domowe nie jest czymś nowym... Właśnie w taki sposób Bóg tworzył swój kościół w czasach Nowego Testamentu. I wierzę, że nadal chce go tworzyć na całym świecie i w ten sam sposób.

Trzy cele grup domowych

Grupy domowe powstają w obrębie większej wspólnoty wierzących, którzy spotykają się w kameralnych grupach, po 5-12 osób. Spotkania odbywają się w domach lub w innych miejscach poza budynkiem kościoła. Ich celem jest budowanie wspólnoty, przygotowywanie liderów i docieranie z miłością Chrystusa do niezbawionych przyjaciół. Niektóre kościoły w krajach anglojęzycznych nazywają swoje grupy – *Life groups (grupy życia)* – co oznacza, że kładą nacisk na codzienne życie. Pierwsze litery tej nazwy *LIFE* są ich deklaracją: „*Living In Fellowship to Evangelise*”, czyli „Życie we wspólnocie, by głosić Ewangelię”.

Chociaż tradycyjne niedzielne nabożeństwa mogą przyczynić się do wzrostu liczby osób w zgromadzeniu, to jednak nie wpływają one na bliskość relacji członków tego zgromadzenia. To **pogłębianie naszej relacji z Bogiem i z sobą nawzajem (wzrastanie w społeczności)** jest pierwszym celem grup domowych, a rezultatem jest osiąganie dojrzałości na kolejnym etapie obfitego, owocnego rozwoju.

Drugi cel – **przygotowywanie kolejnych liderów i osób służących kościołowi** – jest niezbędny do funkcjonowania kościoła jako organizmu. Idąc za radą Jetro, jakiej udzielił on Mojżeszowi i za instrukcjami Pawła na temat budowania Ciała Chrystusa, za ważny cel tego szkolenia uznano wykorzystanie najcenniejszego potencjału kościoła, jakim są uzdolnieni i obdarowani w indywidualny sposób jego członkowie do budowania wspólnoty, przywództwa (uczniostwa) i Królestwa Bożego (2 Moj 18:21; Ef 4:11-13,16).

Historia uczy, że budowanie kościoła nie odbywa się wyłącznie w oparciu o wysiłki duchownych i 20% wiernych wolontariuszy. Pilną potrzebą kościoła jest dzisiaj zainspirowanie i wyposażenie pozostałych 80% członków społeczności do zaangażowania w czynnej służbie – w dziele budowania kościoła. Grupy domowe istnieją właśnie w tym celu.

Trzeci cel wynika z dwóch pierwszych: **docieranie z miłością Chrystusa do niezbawionych przyjaciół (ewangelizacja poprzez relacje)**. Współczesny kościół niezbyt dobrze wywiązuje się ze swojej misji dzielenia się dobrą nowiną, a czasu jest coraz mniej. Musimy zaangażować „wszystkich” obdarowanych przez Boga ludzi (każdego wierzącego) w tym ważnym zadaniu. Musimy zjednoczyć się w myśleniu o tym, poprowadzić kościół przez kolejną reformację (nie teologiczną), ale w zrozumieniu tego, *jak* najlepiej poradzić sobie z budowaniem kościoła i Królestwa Bożego.

Szkolenie to pomoże wierzącym zrozumieć i zastosować w praktyce Wielkie Przykazanie i Wielki Nakaz Misyjny (Mt 22:36-40; 28:18-20), aby mogli doświadczyć, czym jest Wielki Kościół (Ef 4:11-12,16). Powoływanie grup domowych jest najlepszym sposobem pogłębiania społeczności, przygotowywania liderów i docierania z miłością Chrystusa do niezbawionych przyjaciół.

Korzyści z grup domowych

Od kiedy w Maadi Community Church w Kairze wprowadzono grupy domowe, członkowie tego kościoła są bardziej zainspirowani, wyposażeni i zaangażowani w życiu kościoła, a w rezultacie docierają do swoich niewierzących przyjaciół, okazując im w praktyczny sposób miłość Chrystusa. Poprzez mocno rozwiniętą sieć przyjaznych relacji dobra nowina o Jezusie Chrystusie przenosi się swobodnie na relacje, co powoduje, że wiele osób oddaje swoje życie Chrystusowi. Sporo nowych wierzących włącza się w życie kościoła i otrzymuje pomoc w praktykowaniu wiary, doświadczaniu radości i wydawaniu owocu.

Kiedy członkowie kościoła zaczęli praktykować *życie* w swoich grupach domowych, pojawiły się następujące oznaki wzrostu:

- Zmniejszyły się narodowe, rasowe i kulturowe bariery (wspólnota obejmowała 50 narodowości!)
- Zaczęto odkrywać i praktykować dary duchowe.
- Wzrosło oddanie i osobista pobożność.
- Członkowie doświadczali wewnętrznej przemiany i poświęcali się służbie.
- Pojawiło się poczucie celu, satysfakcji i spełnienia.
- Praktyczne potrzeby były zaspokajane.
- Wzrosło oddanie w dziedzinie poświęcenia czasu, talentów i finansów na Boże sprawy.
- Różnice pod względem płci, osobowości, wieku, kultury, doświadczeń i darów duchowych zaczęto traktować jako mocne strony życia w obrębie grupy i kościoła.
- Konkurencja otworzyła drzwi do duchowej współpracy.
- Jedność pomagała wzmacniać i ochraniać kościoł przed podziałami i zagrożeniami.
- Życie chrześcijańskie nabrało celowości, stało się ciekawsze, żywe i satysfakcjonujące.
- Postawa obowiązkowości przerodziła się w postawę oddania.
- Szerzenie Królestwa Bożego stało się najważniejszym priorytetem w osobistych i kościelnych działaniach.
- Wiele osób przyszło do Chrystusa, dołączyło do kościoła, zostało ochrzczonych i stało się uczniami, mając okazję stać się liderami.
- Kościół cieszył się wzrostem pod względem zdrowia, liczebności i miłości.

Poznajmy się

Jednym z głównych celów grup domowych jest rozwijanie relacji z Bogiem i ludźmi. Dobrze będzie przełamać lody, aby ludzie zrelaksowali się i opowiedzieli coś o sobie, co pomoże im nawiązać ze sobą bliższe relacje.

Każda osoba w czasie tego szkolenia ma przydzieloną parę. Kiedy zostaniesz poinformowany o tym, jak ma na imię twój partner, możecie usiąść razem i wykonać to ćwiczenie. Skorzystajcie z kwestionariusza zamieszczonego na następnej stronie w celu lepszego poznania się.

Wskazówki

Napiszcie teraz, czego dowiedzieliście się na temat partnera...

- Masz tylko 5 minut na to, by zadać wszystkie lub wybrane pytania.
- Po 10 minutach przegrupujemy się i będziesz miał 60 sekund na to, by przedstawić swojego partnera z pary.

ZRELAKSUJcie SIĘ... TO NIE SĄ ZAWODY 😊

Poznajmy się

1. Jak masz na imię?	4. Jakie masz hobby?
2. Gdzie się urodziłeś?	5. Co jest twoją pasją w życiu?
3. Jaki masz zawód/umiejętności?	
6. Podziel się jedną wspaniałą rzeczą, jaką Pan uczynił w twoim życiu (oprócz zbawienia).	

Zobowiązanie do zaangażowania!

Prosimy, abyś dołożył wszelkich starań i skorzystał ze wszystkich aspektów szkolenia. Wiąże się to z przyjęciem sześciu poniższych zobowiązań:

1. Zobowiązanie do przyjęcia wizji grup domowych

Założcie sieć grup domowych w kościele, która będzie skutecznie... przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka... w miłości (Ef 4:12,16).

Zapoznajcie się teraz z *Planem grup domowych*, który jest przedstawiony w Sesji 2 (na stronie 17) .

Uwaga: Plan ten jest opracowany na podstawie dwóch wielkich biblijnych fragmentów Pisma Świętego: Wielkiego Przykazania i Wielkiego Nakazu Misyjnego. Przeczytajmy na głos Ew. Mateusza 22:36-40 i 28:18-20.

PRZERWA NA PRZEKĄSKĘ (15-20 MINUT)

Wykorzystaj każdą okazję, by najpierw usłużyć innym, a potem sobie.

2. Zobowiązanie, by stać się liderem-sługą

Jezus powiedział:

***Ktokolwiek** by chciał być między wami wielki, niech będzie sługą waszym. I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie sługą wszystkich. Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu (Mk 10:43-45).*

Piotr powiedział:

Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze różlicznej łaski Bożej (1 P 4:10).

3. Zobowiązanie do podtrzymywania społeczności

Społeczność nie powstaje sama z siebie. Jest efektem świadomego, nieegoistycznego i pełnego poświęcenia wysiłku wszystkich osób w grupie. Z Bożą pomocą postaraj się o następującą postawę. Bądź:

- a. **Autentyczny** – dziel się prawdziwymi uczuciami
- b. **Przyjmujący** – akceptuj innych
- c. **Wspierający** – pomagaj innym
- d. **Przebaczący** – nie chowaj urazy
- e. **Szczery** – mów prawdę w miłości
- f. **Pokorny** – uznaj swoje słabości i ucz się
- g. **Uprzejmy** – szanuj różnice między ludźmi
- h. **Godny zaufania** – zachowuj tajemnice, nie obmawiaj
- i. **Spolegliwy** – wywiązuaj się ze swoich zobowiązań w służbie
- j. **Punktualny** – planuj przybycie na miejsce 5-10 minut przed każdą sesją; Poinformuj prowadzącego, jeśli wiesz, że się spóźnisz lub będziesz nieobecny.
- k. **Oddany w służbie** – bądź sługą, nie obserwatorem!

4. Zobowiązanie do partnerstwa (Kzn 4:9-12)

Podczas trwania szkolenia będziesz poproszony o nawiązanie szczerej przyjaźni z osobą z twojej pary. Możesz to uczynić poprzez:

- a. Wzajemną zachętę w trakcie sesji – poprzez kontakt telefoniczny czy e-mailowy
- b. Wzajemną modlitwę w grupie i poza nią
- c. Spędzanie czasu przy kawie (przynajmniej raz)
- d. Spędzanie czasu przy posiłku (przynajmniej raz)
- e. Noszenie wzajemnych brzemion, na ile to możliwe (Ga 6:2)

Za każdym razem zrób wszystko, co potrafisz, aby być szczerym przyjacielem!

5. Praktykuj koncentrację „na zewnątrz”

Praktykowanie koncentracji „na zewnątrz” polega na zwracaniu uwagi na niewierzących przyjaciół, którzy są duchowo zgubieni. Praktykowanie koncentracji „na zewnątrz” jest ważne dla nas samych, aby zachować równowagę w chodzeniu z Bogiem, i dla grupy, aby zapewnić jej zdrowie i wzrost.

W czasie szkolenia będziesz miał do wykonania cztery zadania dotyczące docierania z miłością do dwóch niewierzących przyjaciół, o których będziesz się modlił i których wprowadzisz na *Listę błogosławieństwa*.

Uwaga: Listę błogosławieństwa wyjaśnimy dokładniej w czasie Sesji 2. W tym czasie zacznij myśleć o dwóch niezabawionych osobach, które są ci bliskie i chciałbyś, aby przyjęły Jezusa do swojego życia.

6. Bierz udział we wszystkich aspektach szkolenia

Będziesz poproszony, aby...

- a. Co tydzień przejrzeć materiał z danej sesji
- b. Odpowiedzieć na pytania do cotygodniowego podsumowania sesji
- c. W każdym tygodniu służyć w jednej z ośmiu dziedzin
- d. Ocenić jedną sesję szkoleniową
- e. Ocenić szkolenie

Pytania na temat zobowiązań

- Czy chcesz przyjąć powyższe zobowiązania?
- Czy chcesz dołożyć wszelkich starań, by je wypełnić?

Jeśli twoja odpowiedź brzmi „tak”, złóż poniżej swój podpis.

Uwaga! Twój podpis potwierdza twoje zobowiązanie przed Bogiem. Wykonanie tego kroku pozwala Duchowi Świętemu przypominać ci o sześciu zobowiązaniach, jakie dzisiaj przyjąłeś.

„Rozumiem powyższą deklarację i pragnę dołożyć wszelkich starań, by wypełnić wszystkie przyjęte zobowiązania”.

Podpis _____ Data _____

Uwagi końcowe

1. **Opłata za kurs:** Opłata, jaką pobieramy od ciebie, pokrywa koszty otrzymanych w czasie szkolenia materiałów.
2. **Nauka:** Co najważniejsze, do nauczania podchodzimy na zasadzie symulacji. Najskuteczniejsza nauka odbywa się poprzez ćwiczenia praktyczne. Ważne jest też uznanie w tym nauczaniu roli Ducha Świętego. 1 List Jana 2:27 mówi: *Ale to namaszczenie, które od Niego otrzymaliście, pozostaje w was i nie potrzebujecie, aby was ktoś uczył; lecz jak namaszczenie Jego poucza was o wszystkim i jest prawdziwe, a nie jest kłamstwem, i jak was nauczyło, tak w nim trwajcie.* Duch Święty użyje wszystkich członków grupy, by pomóc ci odkryć i zastosować Bożą prawdę w celu osiągnięcia osobistej przemiany i rozwoju relacji.
3. **Informacja osobista:** Prosimy o wypełnienie kilku szczegółowych informacji osobistych (wyłącznie do użytku uczestników grupy i dla potrzeb administracyjnych kościoła).
4. **Możliwości służby:** Wybierz spośród Kart Służby, jakie masz przed sobą, przynajmniej jedną do każdej Sesji (3-7) i zaznacz swój wybór w odpowiedniej kolumnie danej Sesji w Spisie Służb (na następnej stronie).

Włóż teraz Karty Służb do otrzymanej koperty i przekaz ją prowadzącemu. On użyje ich do opracowania planu służb w obrębie grupy.

Uwaga: W czasie Sesji 2 osoby prowadzące zademonstrują, na czym polega każda z ośmiu służb (od powitania aż po zakończenie modlitwą). Dzięki temu zobaczysz, z czym wiąże się wybór poszczególnych dziedzin służby w czasie Sesji 3-7.

5. **Modlitwa na zakończenie:** Zanim się rozejdziecie, usiądźcie w swoich parach i korzystając z następujących propozycji modlitewnych, pomódlcie się o siebie nawzajem. (Kiedy będziecie wychodzić, róbcie to w ciszy):
 - a. Módlcie się o odwagę i siłę do pokonania obaw i podjęcia wyzwań.
 - b. Poproście Pana o pozytywne nastawienie i entuzjazm.
 - c. Poproście Pana o ukształtowanie w was postawy oczekiwania przed każdą sesją.
 - d. Poproście Pana, by wykonał swoją wolę dla was poprzez to szkolenie.

DO ZOBACZENIA ZA TYDZIEŃ! 😊

		Spis służb w obrębie grupy						
		3	4	5	6	7	Sesje	
Przywitanie „do środka”	A. Osoba witająca Przyjdź 10 minut wcześniej przed sesją, by otworzyć drzwi i przywitać każdą osobę. Przywitaj też osoby, które się spóźnią.							
	B. Przywitanie i modlitwa przed rozpoczęciem sesji (5 minut).							
	C. Przelamanie lodów (15 minut) Przygotuj prostą zabawę, która pomoże „przełamać lody”, zrelaksować się i opowiedzieć coś osobistego, aby nawiązać wzajemne relacje.							
	D. Rozważanie i modlitwa (10 minut) Podziel się swoim duchowym przeżyciem, które miało dla ciebie znaczenie i zmieniło twoje życie. Pomódl się krótko za grupę w kontekście tego, czym się dzieliłeś. Uwaga: Nie mów kazania ani nie nauczaj! Jeśli to możliwe, nie korzystaj z żadnej książki, ale niech będzie to coś prostego, wypływającego z twojego serca.							
Uwielbienie „w górę”	E. Uwielbienie (20 minut) Przy wykorzystaniu takich elementów, jak: cisza, poddanie, Słowo, pieśni, prośby modlitewne czy usługiwanie poprowadź ten czas w taki sposób, aby przybliżyć uczestników do Boga z postawą oddania i uwielbienia. ▪ Bądź tak twórczy, jak tylko potrafisz... Użyj wyobraźni! ▪ Prowadź ludzi w uwielbieniu, nie kieruj nimi. ▪ Pozwól im siedzieć, stać, śpiewać lub milczeć. Uwielbienie jest intymnym i osobistym przeżyciem.						L/PL	
	F. Przerwa na poczęstunek (15 minut) Przynies jakąś przekąskę dla wszystkich. Gospodarze zapewnią herbatę, kawę, cukier, mleczko i kubki.							
Słowo „w przyszłość”	Omówienie sesji (20 minut) Sesja będzie prezentowana przez prowadzącego szkolenie i praktykanta.						Lider/Przyszły lider	
	G. Dyskusja w czasie sesji (30 minut) Korzystając z Podsumowania Sesji (ostatnia strona Sesji 2-6), twoim zadaniem będzie zachęcić każdego uczestnika grupy do podzielenia się odpowiedziami na pytania. Będąc prowadzącym, możesz zabierać głos przez 20% czasu. Uwaga: Nie nauczaj! Upewnij się, że dyskusja nie zbacza na inne tory i że trzymacie się czasu.							
Świadectwo „na zewnątrz”	H. Lista błogosławieństwa – Modlitwa za niezabawionych przyjaciół (10 minut) Przy użyciu Listy Błogosławionych zachęć uczestników do rozmowy i poprowadź grupę w modlitwie o osoby zapisane na liście.							
	Okazywanie miłości (10 minut) Na podstawie Sesji 3-6 uczestnicy będą poproszeni o praktyczne zastosowanie w okazywaniu miłości. Prowadzący szkolenie wyjaśni to zadanie dokładniej w trakcie kursu.							Lider/Przyszły lider
	Dodatkowe propozycje służby w czasie kursu (białe karty): ☐ Urodziny ☐ Modlitwa ☐ Zachęcanie ☐ Sprzątanie							

Prawdziwa historia 1

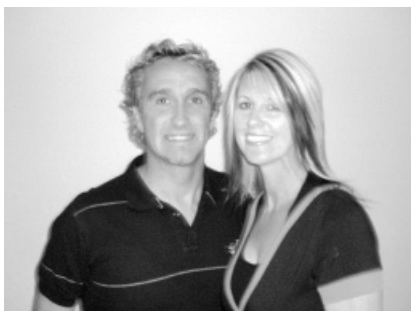
Zasady grup domowych działają w Australii (BCC)!

Grupy domowe są podporą każdego kościoła. Bez nich służba nie może rozwijać się skutecznie. Model wyboru dwunastu uczniów przez Jezusa i inwestowania tylko w trzech może być dla niektórych z nas czymś szokującym, jeśli pokładamy całą nadzieję w niedzielnym uczęszczaniu na nabożeństwa. To uwydatnia fakt, że utrzymanie dużej liczby ludzi zgromadzonych na makro-wydarzeniach możliwe jest poprzez doskonałość wypracowywaną w mikro-zgromadzeniach. Właściwe wprowadzenie tej metody zapewni, że nic nie będzie w stanie powstrzymać rozprzestrzeniania się zarówno Kościoła, jak i Królestwa Bożego.

Jeśli pragniesz wzrostu liczebnego w połączeniu ze szczerym oddaniem, musisz usiąść z Bilem Joukhadarem z *Cell-church Consultants International*. Bill jasno rozumie realistyczną strategię i biblijną metodę, i może pomóc ci samemu je odkryć. On jest teoretykiem, praktykiem i trenerem. Jego kościół w Kairze w ciągu ośmiu lat rozrósł się z 400 osób do ponad 4 tysięcy. Rozpoczął od kilku grup domowych, a zakończył na ponad 400, prowadzonych przez ludzi, których osobiście wyszkolił. Nie potrafię sobie wyobrazić, gdzie można by znaleźć bardziej wiarygodną osobę niż on!

Na początku 2009 roku nasz kościół Beachside Christian Church miał okazję zaangażować Billa jako konsultanta służb grup domowych. Skorzystaliśmy z tej okazji ze względu na jego wybitne osiągnięcia. Bill trenował nasz zespół i teraz, sześć miesięcy później, rezultaty zaczynają być widoczne. Nasz zespół działa skutecznie, mamy dwa razy więcej przeszkolonych liderów grup domowych i przed upływem roku od wprowadzenia zmian będziemy mieli co najmniej 30 procentową ekspansję aktywnych grup domowych. Grupy te służą około stu nowym ludziom.

Serdecznie zachęcam cię, abyś poświęcił czas na wysłuchanie Billa. On ma wiele do powiedzenia, co może być błogosławieństwem dla ludzi w pogłębianiu ich relacji z Bogiem. To z kolei wpłynie na skuteczność i powodzenie twojej wspólnoty. On nie naucza na temat jakiejś nowej mody szybkiego wzrostu, lecz na temat solidnej, wypróbowanej, biblijnej metody, która przynosi trwałe owoce.

Wes and Jenny Jessop

Beachside Christian Church

Gold Coast, Australia

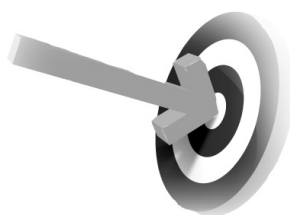
(Były Pastor Przełożony)

+ 61 408 341 559

wesjessop@bigpond.com

Sesja 2

Ważne sprawy dotyczące grup domowych

W czasie tej sesji zrozumiesz, czym jest:

- Wizja
- Historyczne podłoże grup domowych
- Budowanie kościoła: budowniczość i fundament
- Wymiary wzrostu
- DNA zdrowych grup domowych
- Plan grup domowych

Wizja

Dla utrzymania życia, zdrowia i powodzenia grupy domowej ważne jest to, by każdy jej uczestnik poznał i przyjął wizję grupy. Biblijnie wyrażona wizja pomaga pobudzić i zainspirować członków grupy do tego, by razem chcieli zaangażować się w jej życie – jednym umysłem, sercem i celem. Wizja naszej grupy domowej jest następująca:

Stworzyć szeroką sieć grup domowych w kościele, aby skutecznie: *przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego [...] aby całe ciało rosnęło zdrowo w miłości (Ef 4:12, 16).*

Historyczne podłoże grup domowych

Praktyka społeczności grup domowych nie jest niczym nowym w życiu kościoła. Naśladowcy Chrystusa od samego początku zbierali się w różnego rodzaju grupach domowych. Księga Dziejów Apostolskich odnotowuje, że oprócz codziennych spotkań w świątyni wierzący praktykowali spotkania w domach, by łamać chleb i wielbić Boga (Dz 2:46, 47).

Dla uczniów Jezusa spotkania w grupach domowych były fundamentem życia kościoła.

Budowanie kościoła: budowniczy i fundament

Budowniczy

Pan buduje swój kościół poprzez swoich ludzi. W Ew. Mateusza 16:18 Jezus mówi: *Na tej opoce zbuduję kościół mój* (zwracając się do Piotra).

Pismo Święte naucza, że Jezus jest *kamieniem węgielnym* domu Bożego, że nauczanie apostołów i proroków jest *fundamentem* (Ef 2:19-20), a wierzący są *żywymi kamieniami budującymi dom duchowy, kapłaństwo święte* (1 P 2:5).

Rozumiemy, że to od Chrystusa, który jest Głową, całe ciało rośnie i buduje samo siebie w miłości, kiedy to każdy członek wykonuje swoją własną pracę (Ef 4:15-16). 1 Kor 14 jasno pokazuje, że od wszystkich wierzących wymaga się, aby używali swoich szczególnych darów do *wzmacniania, nauczania i budowania kościoła*.

Pan buduje swój Kościół poprzez swoich ludzi!

Fundament

Wielkie Przykazanie i Wielki Nakaz Misyjny tworzą wspólnie doskonały fundament pod budowę Bożego Kościoła. Podczas gdy Wielkie Przykazanie wyraża Boży, odwieczny cel stworzenia świata (by kochać), Wielki Nakaz Misyjny wyraża Boży doczesny cel dla Kościoła na ziemi (czynić uczniami).

Wielkie Przykazanie

1. Zostaliśmy stworzeni, by kochać Boga

Jezus powiedział, że pierwszym i najważniejszym przykazaniem jest: *Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej* (Mt 22:37).

Życie w całkowitym *oddaniu* i *posłuszeństwie* Bogu oznacza, że kochamy go całym sercem, duszą i myślą. Jest to rezultatem zobowiązania się do prawdziwego uwielbienia.

W grupach wyrażamy miłość do Boga poprzez różnorodne akty uwielbienia: wyznawanie, poddanie się, trwanie w ciszy, śpiew, Słowo Boże, błagania (proste modlitwy wstawiennicze) itp. W grupach spędzamy czas, rozmawiając o Słowie Bożym, i odkrywając to, kim On jest i jak możemy odpowiadać posłuszeństwem na Jego miłość. Uczymy się, jak zastosować biblijne prawdy w naszym życiu, podporządkowując się temu, co On kładzie w naszych sercach – jest to nasz duchowy akt uwielbienia dla Niego (Rz 12:1).

Nasza postawa i uwielbienie powinny uwydatniać, że Bóg zajmuje centralne miejsce w naszym życiu, i odzwierciedlać naszą miłość do Niego.

2. Zostaliśmy stworzeni, by kochać się nawzajem

Dalej Jezus powiedział: *A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego* (Mt 22:39).

Wielkie Przykazanie każe nam kochać naszych bliźnich, a nie tylko *lubić* czy *tolerować*. A kto jest naszym bliźnim? Według Biblii każda osoba, którą spotykamy codziennie, jest naszym bliźnim, i mamy ją kochać tą samą miłością, jaką okazuje nam Ojciec.

By szczerze kochać bliźniego, tak jak siebie samego, nie możemy pozwolić na to, by w naszym życiu obecny byłby egoizm. Aby z powodzeniem wypełnić nakaz miłości bliźniego, musimy ćwiczyć się w pokorze, *uważając jedni drugich za wyższych od siebie i bacząc nie tylko na to, co nasze, lecz i na to, co cudze* (Flp 2:3-4).

W czasie spotkań grupy domowej powinniśmy starać się tworzyć atmosferę szczerzej miłości i zaufania. Powinniśmy akceptować ludzi takimi, jacy są, szanując i ceniąc ich opinie. Powinniśmy budować się nawzajem w Bożej miłości. Tę niesamolubną miłość względem siebie powinniśmy również okazywać poza regularnym czasem spotkań. Musi być ona zobowiązaniem „na zawsze”.

Zaangażowanie w życie to coś więcej niż regularny czas spotkań w grupie.

Miłość wzajemna jest naszym świadectwem dla świata, że należymy do Jezusa. On powiedział do swoich uczniów: *Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie* (J 13:35).

Wielki Nakaz Misyjny

1. Mamy docierać do ludzi niezbanionych

Ostatnie słowa wypowiedziane przez Jezusa do swoich naśladowców zapisane są w ostatnich dwóch wersetach Ewangelii Mateusza:

Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata (Mt 28:19-20).

To przykazanie jasno wyraża główny cel Kościoła: *Czyńcie uczniami!* By je wypełnić, musimy najpierw chcieć *iść* tam, gdzie prowadzi nas Duch Święty, abyśmy mogli nawiązać cenne relacje z przyjaciółmi i tymi, którzy nie znają jeszcze Chrystusa.

Uwaga: *Idźcie* oznacza „idźcie i nie zatrzymujcie się”. Oznacza, że mamy żyć w nieustannej gotowości wykorzystywania wszelkich możliwości dzielenia się Chrystusem z tymi, którzy Go jeszcze nie znają. Siedzenie i czekanie, aż ludzie, którzy nie znają Jezusa, przyjdą do nas sami, nie spełnia zasady zawartej w słowach *Idźcie*.

Zdrowe grupy starają się wypełniać tę zasadę, szukając sposobów docierania do niewierzących przyjaciół. Odbywa się to przez cierpliwe budowanie relacji i zapraszanie ich w Bożym czasie na stosowne społeczne wydarzenia sponsorowane przez grupę. Docieranie do naszych niekościelnych przyjaciół wychodzi najlepiej w pracy zespołowej. „Idźcie” – ma odbywać się w partnerstwie z Jezusem.

Lista Błogosławieństw: Modlitwa o niezbanionych przyjaciół

Modlitwa ta rozpoczyna się od naszego zobowiązania, że zrobimy wszystko, co możliwe, aby nasi przyjaciele przyszli do Chrystusa. Modlitwa jest naszym głównym zadaniem; zbawienie jest Bożym zadaniem – polegającym na przygotowaniu umysłów i serc tych osób. **On jest Zbawicielem świata!**

Lista Błogosławieństw jest doskonałym narzędziem, pomocnym w przypominaniu członkom grupy o modlitwie za swoich niezbanionych przyjaciół. Jak to działa? Po prostu, uczestnicy wybierają jednego lub dwóch niewierzących przyjaciół, z którymi dobrze się znają i wpisują ich **imiona** w tabeli Listy Błogosławieństw. Uwaga: Wybierz tylko takie osoby, które mieszkają lub pracu-

ją w pobliżu siebie, ponieważ modlitwy za te osoby mogą wymagać nawiązania kontaktu z nimi w przyszłości. Tego właśnie powinni oczekiwać członkowie twojej grupy.

Po wpisaniu imion przyjaciół na Listę Błogosławieństw możesz zacząć modlić się o nich, używając poniższych przykładowych tekstów modlitw.

Panie, przynosimy Tobie naszych przyjaciół, którzy potrzebują Twojej zbawczej łaski. Przynosimy do Ciebie... (Wypowiedz głośno imię niewierzącego przyjaciela z poniższej listy).

Sponsorujący członkowie	Niewierzący przyjaciele	Sponsorujący członkowie	Niewierzący przyjaciele
1.		7.	
2.		8.	
3.		9.	
4.		10.	
5.		11.	
6.		12.	

(Kontynuuj modlitwę...)

Ojczy, zapraszamy Cię, abyś użył naszej grupy do zbawienia naszych przyjaciół. Pobudź nas do szczerej troski o nich i do wytrwałej modlitwy o ich zbawienie. Prosimy, pomóż nam być twórczymi i odważnymi w naszych staraniach docierania do nich z wiarą w Twoją obietnicę, że „wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego”. Amen (Jk 5:16).

2. Mamy czynić uczniami

Wielki Nakaz Misyjny wzywa nas, aby „czynić uczniami”, „chrzcić” i „nauczać ich przestrzegać Bożego Słowa” (Mt 28:19-20).

Czynienie uczniami obejmuje doprowadzanie niewierzących przyjaciół do poznania dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie i przyjęcia Go do swojego życia, pomoc we wzrastaniu w wierze, w naśladowaniu Go i reprezentowaniu Jego charakteru oraz postępowania.

Kiedy niewierzący przyjaciele oddają swoje życie Jezusowi, grupy domowe zapewniają im idealne środowisko akceptacji – przyjmując ich takimi, jacy są, okazując im miłość i pomagając wzrastać w wierze poprzez społeczność, a także oferując wsparcie uczniowskie w relacjach „jeden na jeden” ze strony pozostałych uczestników grupy.

Grupy domowe stanowią także dla nowych wierzących bezpieczne miejsce do odkrywania i praktykowania darów duchowych. Liderzy odpowiedzialni za grupy domowe pragną wydobyć potencjał podobieństwa do Chrystusa i przywództwa z każdego wierzącego należącego do takiej grupy, zachęcając wszystkich jej uczestników do rozwijania się przez proste akty służby zarówno w życiu grupy, jak i w kościele.

Jednym z celów grupy domowej jest zachęcanie członków, by podejmowali się dobrowolnej służby w nadziei, że kiedyś sami poprowadzą taką grupę, przyczyniając się w ten sposób do ciągłego budowania i rozprzestrzeniania się Bożego Kościoła.

W obrębie grup domowych odbywa się nauczanie, w czasie którego Duch Święty przemawia przez każdego uczestnika, oraz dyskusja na podstawie przewodnika opartego na Biblii. Członków grupy powinno się zachęcać do tego, by otwarcie wyrażali swoje myśli, uczucia, przekonania, bez strachu przed krytycyzmem czy odrzuceniem. Szczere dzielenie się jest ważne dla duchowego wzrostu i rozwoju przywództwa poszczególnych uczestników grupy. **Nie powstrzymuj uczestników przed swobodnym wyrażaniem siebie.**

Nie zapominaj za każdym razem powiedzieć ciepło i szczerze „dziękuję” tym, którzy w różnej formie podejmują się roli przywódczej w życiu grupy. Powinieneś wyrazić im wdzięczność za to, że chcą dzielić się i służyć. Daj im odczuć, że *postępy* nie są możliwe bez *zaangażowania się*. O ile branie udziału jest oczekiwane, to doskonałość niekoniecznie!

Wymiary wzrostu

Ustanowienie społeczności grup domowych na fundamencie Wielkiego Przykazania i Wielkiego Nakazu Misyjnego powinno przynieść rezultat w postaci zrównoważonego wzrostu w czterech ważnych wymiarach:

	Co?	Dlaczego?	Jak?
W górę	Kochaj Boga	Wielkie Przykazanie Mt 22:36-40	Uwielbienie, modlitwa, przestrzeganie Słowa Bożego
Do środka	Kochaj bliźniego		Akceptacja, szacunek, troska
Na zewnątrz	Kochaj niewierzących przyjaciół	Wielki Nakaz Misyjny Mt 28:18-20	Modlitwa, wydarzenia społeczne, spełnianie potrzeb, dzielenie się ewangelią
W przyszłość	Czyń uczniami		Wyposażanie, wypuszczanie, wspieranie

DNA zdrowych grup domowych

Aby grupy domowe funkcjonowały zdrowo i w miłości, a przede wszystkim rozmnażały się, powinniśmy wziąć pod uwagę następujące wartości DNA:

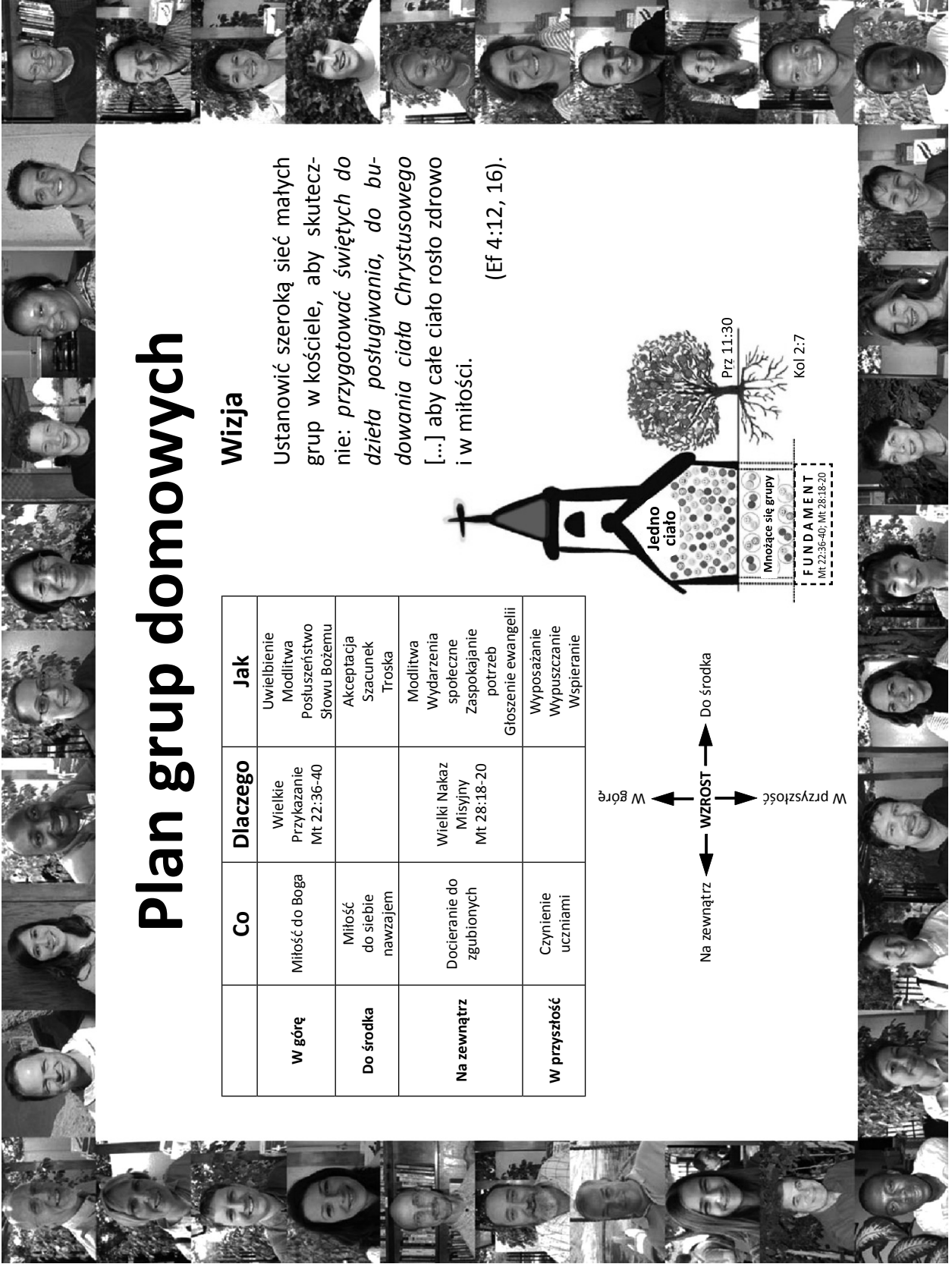
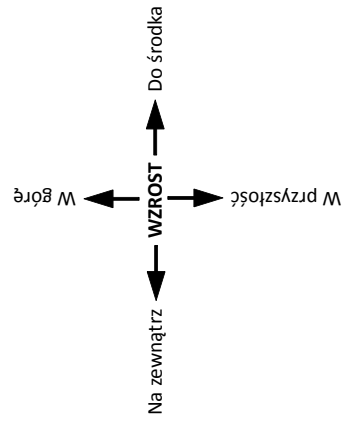
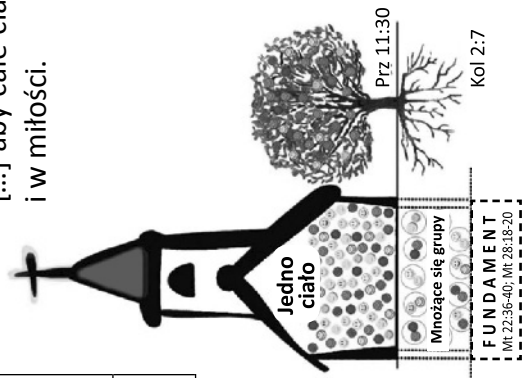
1. **Duch Święty jest Tym, który umacnia** życie w grupach domowych.
2. **Modlitwa** jest naszym duchowym oddechem.
3. **Słowo Boże** jest naszym duchowym chlebem.
4. **Zrównoważony wzrost** w górę, do środka, na zewnątrz i w przyszłość.
5. **Kapłaństwo powszechne wszystkich wierzących** pozwala patrzeć na wszystkich jak na sługi.
6. **Rozwijanie liderów posiadających serce służby** owocuje uczniostwem, delegowaniem autorytetu i właściwym zarządzaniem darami duchowymi.
7. **Praca zespołowa** oznacza, że życie, służba i misja najlepiej sprawdzają się razem, nie w pojedynkę.
8. **Mnożenie się** liderów-sług, grup domowych i kościoła jest ważnym celem.
9. **Intymność**: im mniejsza grupa, tym lepiej. Pięć do dwunastu osób to optymalny rozmiar grupy, aby zachować jej intymność.
10. **Otwarte grupy** przyjmują nowe osoby.
11. **Dyskusja i zastosowanie**: prowadzenie dyskusji, która motywuje do zastosowania i przemiany *życia*.
12. **Łaska** jest cnotą polegającą na akceptacji ludzi takimi, jacy są.
13. **Nabożeństwo w kościele**: zobowiązanie do zaangażowania się i służenia na nabożeństwach jest ważne dla osobistego wzrostu i wzrostu kościoła.
14. **Pozyskiwanie** niewierzących przyjaciół jest najwyższym priorytetem.

Plan grup domowych

	Co	Dlaczego	Jak
W górę	Miłość do Boga	Wielkie Przykazanie Mt 22:36-40	Uwielbienie Modlitwa Posłuszeństwo Słowu Bożemu
Do środka	Miłość do siebie nawzajem		Akceptacja Szacunek Troska
Na zewnątrz	Docieranie do zgubionych	Wielki Nakaz Misyjny Mt 28:18-20	Modlitwa Wydarzenia społeczne Zaspokajanie potrzeb Głoszenie ewangelii
W przyszłość	Czynienie uczniami		Wyposażanie Wypuszczanie Wspieranie

Wizja

Ustanowić szeroką sieć małych grup w kościele, aby skutecznie: *przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego [...] aby całe ciało rosło zdrowo i w miłości.* (Ef 4:12, 16).

Podsumowanie: Sesja 2

Ważne sprawy dotyczące małych grup

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Prawdziwa historia 2

Zasady grup domowych działają w Australii (HBC)!

W kościele nie chodzi jedynie o duże niedzielne zgromadzenia. Krótka rozmowa przy kawie z kilkoma osobami nie tworzy wspólnoty, jaka opisana jest w Dziejach Apostolskich 2:42-47. Środowisko dużej grupy ma ograniczone możliwości, by zapewnić prawdziwy wzrost, głębokie relacje, szczerą troskę o innych i pozyskiwanie zgubionych.

Kościół baptystyczny Helensvale na Złotym Wybrzeżu jest świadomy ograniczeń, jakie stwarzają spotkania w dużej grupie i zwrócił się o pomoc do międzynarodowego konsultanta kościoła komórkowego Billa Joukhadara. Bill zaoferował swoją pomoc poprzez *Plan grup domowych* w kościele.

Elementem tego planu jest szkolenie p.t. *Rozwój grup domowych*. Jest to kurs, który angażuje uczestników w proces tworzenia grup domowych jako środowiska sprzyjającego prawdziwemu wzrostowi, głębokim relacjom, miłości i wsparciu oraz z docieraniu do tych, którzy nie znają jeszcze osobiście Jezusa.

Mimo że sporo czasu poświęconego jest na odkrywanie teorii grup domowych, to siła tego kursu spoczywa w wyraźnym akcentowaniu doświadczania „życia”.

Wybraliśmy się w podróż z kościołem Helensvale i podążamy w kierunku wizji „ustanowienia szerokiej sieci grup domowych w kościele, aby skutecznie: *przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego [...] aby całe ciało rosło zdrowo i w miłości*” (Ef 4:12).

U wielu osób zaobserwowaliśmy niesamowity rozwój relacji z Bogiem. Pan odbiera chwałę, a nasz kościół doświadcza zachęcającego wzrostu. Jeden z członków w tych słowach wyraża osobiste przyjęcie wizji małej grupy:

Od pewnego czasu jestem chrześcijaninem, ale pod wieloma względami ciągle jestem duchowym niemowlęciem. Od 2 tygodni, odkąd należę do „grupy życia”, czuję, że rosnę, a najbardziej fascynuje mnie głębokie przekonanie, że nadal będę rósł, otrzymam inspirację, będę podejmował wyzwania i na każdym kroku, jaki zrobię, otrzymam zachętę. Chwała za to wszystko Bogu”.

Szkolenie z *Rozwoju Małych Grup* jest oparte na Biblii, jest praktyczne i stawia wyzwania. Jego fundamentem jest miłość do Boga i Jego ludzi (zbawionych i niezabawionych). Stanowi strukturalny szkielet pomocny w okazywaniu posłuszeństwa. Na szczególną uwagę zasługuje zachęta, jaką daje wspólne zaangażowanie w „docieranie do ludzi z miłością” oraz ważny akcent położony na to, że potrzebujemy razem współpracować w dziele ewangelizacji jako jeden „zespół rybaków”.

Stu Quarterman

Lider służby (*Life-Groups*)

Helensvale and District Baptist Church

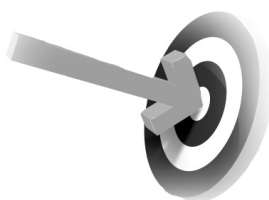
www.hbchurch.org.au

+ 61 428 616 169

stujuq@bigpond.net.au

Sesja 3

Wzrost „w górę” i „do środka”

W czasie tej sesji zrozumiesz:

- Jak samemu i w grupie rozwijać życie „w górę”
- Jak samemu i w grupie rozwijać życie „do środka”
- Cztery etapy życia małej grupy

Aby skłonić uczestników grupy do zobowiązania się, by rozwijali się „w górę” i „do środka”, prowadzący sam musi wziąć to zobowiązanie na siebie!

Wzrost „w górę”: *Będziesz miłował Pana Boga...* (Mt 22:37,38)

Liderzy grup domowych muszą być sami przepełnieni pasją rozwijania bliskiej więzi z Bogiem. Ich pasja dla Boga rozbudza w nich pragnienie służby. Z tej pasji wypływa też miłość do członków grupy. Bez tej pasji ich służba jest rezultatem potrzeby działania, poczucia winy lub presji. W takiej sytuacji grupa nie może funkcjonować i rósć prawidłowo.

Zastanów się nad słowami, które Jezus wypowiedział do swoich uczniów: *Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wyduje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie* (J 15:5).

Trwanie w Panu jest kluczem do owocnej służby! Próba służenia Panu o własnych siłach, a nie w Jego mocy, podobna jest do zapalania lampki nocnej, która nie jest podłączona do gniazdka... Kiedy brakuje zasilania, pozostajesz w ciemności.

A więc, co oznacza „trwanie w Chrystusie”? Oznacza *mieszkanie, zamieszkiwanie, życie i pozostawanie w kontakcie z Jezusem.*

Twoje trwanie w Chrystusie jest możliwe poprzez:

- a. Post
- b. Wyznanie, pokutę, poddanie się i codzienne napełnianie się Duchem Świętym
- c. Uwielbienie
- d. Modlitwę
- e. Czytanie, studiowanie, rozważanie i uczenia się Jego Słowa
- f. A przede wszystkim poprzez posłuszeństwo temu, co Bóg ci objawia!

Jak samemu rozwijać życie „w górę”

Spotykaj się codziennie z Bogiem. Poświęć na to realną ilość czasu i bądź „w dobrej formie”. Niech jakość tego czasu będzie priorytetem, a nie jego ilość.

1. Korzystaj ze wszystkich form wyznawania, pokuty, uwielbienia, modlitwy i studiowania Biblii – według prowadzenia Ducha Świętego.
2. Jeśli z powodu osobistych kłopotów zaniedbasz jeden dzień lub więcej, poproś Pana o przebaczenie, nawiąż z Nim na nowo kontakt i idź do przodu. Nie oskarżaj się.
3. Zrób wszystko, co możesz, aby być posłusznym temu, co On ci objawia. Sam na tym skorzystasz.
4. Skup swoje myśli na Bogu przed spotkaniem w grupie. Odsuń od siebie zmartwienia. Przyjmij postawę oczekiwania. Czas spędzony z Bogiem jest ważniejszy niż przygotowanie programu.
5. Rozważ post (w zależności od stanu zdrowia). Pomaga on w skupieniu energii na szukaniu Boga i Jego woli oraz podporządkowaniu mu fizycznych pragnień.

Jak pomóc członkom grupy rozwijać życie „w górę”

1. Módl się o członków grupy prostym, codziennym językiem. Jeśli w twojej grupie są osoby poszukujące lub nowi wierzący, zrezygnuj z długich modlitw i staraj się, aby były one zrozumiałe dla wszystkich oraz aby wszyscy mogli w nich uczestniczyć.
2. Módl się z przekonaniem. Przypomnij członkom grupy, że wysłuchane modlitwy są rezultatem:
 - a. Trwania w Chrystusie (J 15:7)
 - b. Sprawiedliwości na podstawie przebaczenia grzechów (Jk 5:16)
 - c. Postępowania w posłuszeństwie Panu, w którym On ma upodobanie (1 J 3:22)
 - d. Wiary w to, że Bóg odpowie na to, o co prosimy (Mk 11:24)
 - e. Prośb z właściwą motywacją, w imieniu Jezusa (J 14:14)
3. Poświęć czas na dziękczynienie, uwielbienie i modlitwę.
4. Wyznacz koordynatora modlitw, który będzie prowadził dziennik modlitwy grupy.
5. Odwiedzaj członków grupy w domach, pytając o ich potrzeby i modląc się o nich.
6. Zachęcaj ich, aby stawali się samowystarczalni w duchowym karmieniu się: aby samodzielnie czytali Słowo Boże, rozumieli je, stosowali w swoim życiu i korzystali z dobrych opracowań oraz przewodników biblijnych.

Wzrost „do środka” – *miłuj bliźniego...* (Mt 22:39)

Jeśli prowadzisz wspiane spotkanie, gdzie ludzie dzielą się głębokimi przemyśleniami, jeśli nauczasz Słowa Bożego, objawiającego prawdę, jeśli poświęcasz czas i energię na rzecz grupy... ale nie kochasz ludzi, nie robisz nic godnego pochwały (1 Kor 13).

Ludzie muszą doświadczyć prawdziwej miłości, aby poczuć się wartościowymi i na tyle bezpiecznymi, by praktykować otwarte uczestnictwo, którego rezultatem będzie rozwój relacji. Jezus całą swoją służbę przeżył, kochając wyrzutków społecznych, ludzi, którzy czuli, że nie ma dla nich miejsca na ziemi ani u Boga. Jego miłość do nich zmieniała ich życie.

Twoja grupa domowa powinna być środowiskiem, w którym ludzie czują się akceptowani i kochani takimi, jacy są. Szczerość i jakość panuje w bezpiecznym środowisku, pełnym miłości. Od każdego z nas zależy, czy pomożemy swojej grupie stać się „szkołą miłości”.

Jak samemu rozwijać życie skierowane „do środka”

1. Módl się regularnie o siebie (bądź szczerzy i pokorny, zabiegaj o mądrość, wnikliwość i odwagę).
2. Czytaj Słowo Boże i oczekuj, że będzie ono przemawiało do twojego umysłu.
3. Zaproś Boga, by przemieniał twoje serce i życie – nie pozostawaj takim, jaki jesteś.
4. Zawsze bądź uczciwy i przyznawaj się do swoich błędów (*Dopuszczamy się bowiem wszyscy uchybień: Jk 3:2*).
5. Praktykuj przywództwo pozbawione egoizmu i pełne oddania. Staraj się robić to jak najlepiej!

Jak pomóc członkom rozwijać życie skierowane „do środka”

1. Zachęcaj uczestników, by spotykali się ze sobą prywatnie, poza grupą.
2. Zachęcaj ich do nawiązywania relacji i do odpowiedzialności przed sobą nawzajem (w obrębie tej samej płci). Nazywamy to partnerstwem w parach (Kzn 4:9-12).
3. Staraj się angażować wszystkich we wszelkie działania grupy.
4. Poznawaj potrzeby członków grupy i razem z Bogiem szukajcie sposobów ich zaspokajania. Nigdy nie próbuj zaspokajać potrzeb innych ludzi o własnych siłach.
5. Staraj się być przykładem transparentności (jawności) życia. Dziel się swymi ograniczeniami, obawami, zmaganiem, słabościami i potrzebami. Nie udawaj, że wszystko jest ok.
6. Proś Boga o napełnienie cię łaską, abyś umiał doceniać i zachęcać członków, szczególnie tych, których mamy w zwyczaju nazywać „trudnymi charakterami” lub „trudnymi ludźmi” (więcej o tym porozmawiamy później).
7. Poproś Boga o napełnienie cię swoim Duchem, abyś mógł odnosić się z wrażliwością do ukrytych potrzeb i obaw ludzi z grupy, i odpowiednio im służyć.
8. Stwórz środowisko, które pozwoli ludziom popełniać błędy i uczyć się na własnych błędach, bez potępienia.

9. Uważaj na współzależnienie. Jeśli czujesz się spełniony dlatego, że jesteś potrzebny ludziom, a nie dlatego, że służysz Bogu, twoje przywództwo nie sprawdzi się. Podobnie, jeśli członkowie szukają w grupie jedynie zaspokojenia własnych potrzeb, a nie Boga, też będą rozczarowani. Tylko Bóg jest w stanie zaspokoić nasze potrzeby (Mt 6:33).
10. Uważaj na przerost grupy. Aby zachować kameralność, grupa nie powinna składać się z więcej niż 12 osób. Miej na uwadze zasadę zdrowia małej grupy: kiedy rozmiar rośnie, intymność maleje.

Cztery etapy życia małej grupy

1. Powstanie – okres miesiąca miodowego

Ten etap jest ekscytujący. Ludzie się poznają i sprawia im to radość. Na początku rozmowy są powierzchowne, dopóki członkowie nie poczują, że środowisko jest na tyle bezpieczne i godne zaufania, że mogą komunikować na głębszym poziomie. Nie bądźcie usatysfakcjonowani pozostaniem na tym poziomie. Aby dojrzewać i przynosić owoc, grupa musi pójść dalej.

Inicjatywy lidera:

- a. Ustal „powszechnie dobre”, główne zasady.
- b. Upewnij się, że wszyscy znają i akceptują wizję grupy.
- c. Postaw za cel zrównoważony wzrost grupy.
- d. Przydzielaj jak najszybciej role lidera, jeśli to możliwe.

2. Burza – etap konfliktów

Na tym etapie różne osobowości i wyznawane wartości mogą być źródłem napięć. Ludzie poznają się bliżej i w tym procesie mogą powstawać różnice. Musisz pamiętać, że jest to faza przejściowa – można się tego spodziewać. Silne i zdrowe grupy uczą się przechodzić przez ten etap cierpliwie, z modlitwą i miłością.

Pamiętaj: Możesz uniknąć przykrych sytuacji wywołanych przez plotki, stosując następujące biblijne zasady z Ew. Mateusza 18:15-17:

- a. Jeśli ktoś cię obraził, nie rozmawiaj o tym z innymi! Porozmawiaj o tym z daną osobą, mając na celu tylko i wyłącznie wzajemne zrozumienie i pojednanie.
- b. Jeśli osoba nie chce przyznać się do tego, że cię skrzywdziła i nadal postępuje niewłaściwie w stosunku do ciebie, poproś wierzącego świadka, który może pomóc wam rozwiązać kryzys i przywrócić pokój.
- c. Jeśli osoba wciąż odmawia wysłuchania cię, a jej zachowanie jest krzywdzące dla grupy lub kościoła, oddaj sprawę w ręce trenera (więcej o trenerach opowiemy później).

Inicjatywy lidera:

- a. Pomóż członkom grupy zrozumieć, że napięcia są normalnym doświadczeniem w rozwijaniu szczerych relacji.
- b. Nie ignoruj konfliktów i nie próbuj ich kontrolować. Módl się i rozprawiaj się z nimi uczciwie.
- c. Jeśli to konieczne, spotkaj się prywatnie z osobami zaangażowanymi w konflikt (Mt 18:15-17).

- d. Pomóż ludziom cenić i akceptować różnice osobowości, kultury, doświadczeń, opinii i przekonań.
- e. Staraj się angażować grupę w działania polegające na docieraniu z miłością do siebie nawzajem i na zewnątrz.

3. **Stabilizacja** – etap społeczności

Na tym etapie członkowie mają już za sobą wszystkie niezgodności i uczą się kochać oraz doceniać innych. Ludzie zrzucają maski i stają się odpowiedzialni przed sobą nawzajem. Pocucie wspólnej wizji pozwala grupie iść do przodu.

Inicjatywy lidera:

- a. Wzmocnij wizję grupy przez regularne wyjścia z ewangelią na zewnątrz.
- b. Zachęcaj członków do zaangażowania się w grupie i do służby w kościele.
- c. Wyrażaj radość ze wzrostu liczebnego grupy.

4. **Otwartość na pomnażanie** – etap wychodzenia na zewnątrz i wzrostu liczebnego

Grupa staje się zespołem. Członkowie służą sobie nawzajem i niewierzącym przyjaciołom. Są podekscytowani wyłanianiem się nowych liderów i powstaniem nowych grup.

Aby grupa zachowała intymność i była skuteczna, musisz podjąć kroki, aby rozmnożyć grupę. Jeśli tego nie zrobisz, grupa prawdopodobnie ulegnie stagnacji i umrze.

Inicjatywy lidera:

- a. Zaplanuj wydarzenia, które spodobają się niewierzącym przyjaciołom.
- b. Kontynuuj rozwój wyłaniających się liderów.
- c. Zachęcaj członków do opuszczania strefy bezpieczeństwa i zakładania z wiarą nowych grup.

Docieranie do ludzi z miłością: **1**

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Spotkanie się z nową osobą

Jezus mówi: *Kto was przyjmuje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał (Mt 10:40)*

1. Przybywaj do kościoła 10-15 minut przed rozpoczęciem nabożeństwa.
2. Rozejrzyj się za nowymi osobami.
3. Podejdź do nowej osoby; przywitaj się przyjaźnie i przedstaw się.
4. Jeśli osoba będzie otwarta i zareaguje serdecznie, dowiedz się czegoś więcej na jej temat (gdzie mieszka, o jej rodzinę, o pracę, od kiedy uczęszcza do kościoła itp).
5. Podziękuj jej za rozmowę i jeśli jest osobą nową w kościele, zachęć ją, by miała odwagę poprosić cię o pomoc, jeśli będzie chciała dowiedzieć się czegoś więcej.
6. Podziękuj prywatnie Bogu za tę osobę i wypełnij poniższą Ocenę osobistą, dzieląc się za tydzień tym doświadczeniem w grupie.

Ocena osobista (podsumowanie doświadczenia):

Imię: _____ Data: _____

Podsumowanie: Sesja 3

Wzrost relacji „w górę” i „do środka”

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Prawdziwa historia 3

Zasady grup domowych działają w Egipcie!

Jeśli zdumiewasz się, czytając ten materiał, to wiedz, że możesz przeżyć tę samą podróż, jaką my odbyliśmy w Maadi Community Church w Kairze, w Egipcie. Spoglądając wstecz, wielbimy Boga za Jego owoc, który wykracza poza nasze najśmielsze marzenia. Bogu niech będzie chwała! W najlepszym przypadku jesteśmy tylko wiernymi sługami, którzy pragną podążać za Panem, dokądkolwiek On nas poprowadzi. Minionych osiem lat było dla nas niesamowitą przygodą. Popełniliśmy po drodze wiele błędów, ale dużo nas one nauczyły.

Przyglądając się setkom grup domowych, mogliśmy bezpośrednio przeżywać ich rzeczywistość, nie tylko teorię. Widzieliśmy zarówno zdrowe jak i nie zawsze zdrowe grupy, i na tej podstawie wciąż zastanawialiśmy się, co można zmienić. Niektóre lekcje, jakich się nauczyliśmy, oparte są na indywidualności naszego kościoła, istniejącego w szczególnym kraju, lecz kiedy Bóg zaczął przyznawać się do *Planu grup domowych* w innych krajach poza Egiptem, odkryliśmy, że zasady te działają wszędzie.

W ten sposób rozpoczęliśmy nasze szkolenie. Zaczęliśmy używać metod, zaadaptowaliśmy je i doskonaliliśmy na każdym etapie. Być może czytając ten materiał, uznasz, że wiele z tych rzeczy jest prostych i znajomych. Często próbujemy intelektualizować i komplikować rzeczy, zamiast żyć według tego, do czego zostaliśmy powołani. Największy wzrost pojawiał się tam, gdzie była wierność ludzi – w modlitwie, w jedności wizji, w wychodzeniu na zewnątrz.

Reprezentujemy zwykłych ludzi wykonujących niezwykle rzeczy i należymy do kościoła mobilizowanego przez swoich wiernych. Pastorzy kościoła na nowo wyposażają ludzi, sprawiając, że są oni aktywni w kościele i w społeczeństwie. To proste równanie: im więcej ludzi będzie przygotowanych i prawdziwie zaangażowanych, tym więcej będzie owocu. Tak łatwo zawrócić i wybrać wygodę, ale grupy domowe pomagają nam podnosić siebie nawzajem i nieustannie wybierać życie. Wciąż pamiętamy o tym, że przywództwo to służenie i że kiedy tylko zaprzestaniemy wychodzić do ludzi, popadniemy w stagnację i zaczniemy umierać.

Gdy nasze grupy są zdrowe, niosą życie, wyłaniają nowych liderów i pomagają członkom odkrywać i rozwijać swoje dary, to są bezpiecznym miejscem dla tych, których Bóg przyciąga do siebie. Są katalizatorem ucziostwa i bezpiecznym środowiskiem, w którym jest miejsce na rozliczanie się.

Jestem wdzięczny Bogu za to, że pozwolił mi współtworzyć historię kościoła w Egipcie. Modlę się, by nasza historia była dla Ciebie zachęceniem.

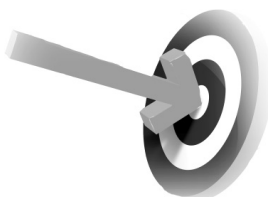

Dominic Beasant

Nauczyciel i rezydent w UK
Były koordynator Grup Domowych,
Maadi Community Church
dncbeasant@yahoo.co.uk

Sesja 4

Wzrost „na zewnątrz” i „w przyszłość”

W czasie tej sesji zrozumiesz:

- Jak rozwijać życie skierowane „na zewnątrz” osobiście i w grupie
- Jak rozwijać życie skierowane „w przyszłość” osobiście i w grupie
- Strategię formowania nowych grup

Wzrost „na zewnątrz” – docieranie do niewierzących przyjaciół (Mt 28:19)

Wychodzenie z dobrą nowiną i miłością Jezusa Chrystusa do niezbawionych przyjaciół jest „głównym wydarzeniem” zdrowo rozwijających się grup domowych. Wszyscy jej członkowie wspólnie formują duchową sieć. Ludzie pozyskani dla Chrystusa są owocem naszych modlitw i wspólnych dążeń. Radości i zadowolenia, które przeżywamy, obserwując, jak to się dzieje, nie można z niczym porównać. **Uwaga: Powodzenie jest skutkiem partnerstwa z Duchem Świętym.**

Grupy domowe tworzą duchową sieć, w której członkowie wspierają się wzajemnie poprzez różne osobowości, dary duchowe, talenty i doświadczenia. Na szczęście nie wszyscy jesteśmy dobrzy we wszystkim. Niektórzy sprawdzają się w organizowaniu wydarzeń, inni w dzieleniu się i gościnności, a jeszcze inni są wierni w miłości itp. **Każdego można złapać w sieć poprzez wspólną pracę grupy.**

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Łowienie sieci może być wyzwaniem dla ewangelizacji. Docieranie do niezbawionych przyjaciół nie jest czymś, co każdemu z nas wychodzi naturalnie. Możemy spodziewać się przeciwności ze strony szatana, apatii, negatywizmu czy dezaprobaty ze strony członków grupy.

By odnieść sukces w wypełnieniu Wielkiego Nakazu Misyjnego, musimy postawić potrzeby innych ponad naszymi własnymi (Flp 2:4-8).

Być może niektórzy członkowie twojej grupy będą potrzebowali delikatnego „bodźca” i pomocy w pokonaniu własnych obaw czy niewiedzy, by móc spróbować owocu, jaki przynosi ta ekscytująca praca. Kiedy grupa zacznie praktykować proste akty miłości Chrystusowej w stosunku do niezbawionych przyjaciół, doświadczy wielkiego błogosławieństwa. Stała koncentracja „na zewnątrz” sprawi, że w mniejszym stopniu będziemy zauważać ogrom osobistych potrzeb oraz

trosk, pozwalając postrzegać swoją sytuację z innej, lepszej perspektywy. Twoja grupa będzie mocna, zjednoczona i zainspirowana celem.

Jak samemu rozwijać życie „na zewnątrz”

1. Podejmij zobowiązanie życiowe, by twoje serce przepelnione było miłością do ludzi (Ef 5:2).
2. Poproś Pana, aby ukształtował w tobie postawę współczucia dla zgubionych.
3. Módl się regularnie za niezbanionych przyjaciół z Listy Błogosławieństw.
4. Cierpliwie, z modlitwą buduj z nimi szczere i uczciwe relacje z tymi przyjaciółmi.
5. Bądź przygotowany na to, że będziesz musiał zainwestować w modlitwę, czas, pieniądze, wysiłek i inicjatywy „na zewnątrz”. Nie obawiaj się błędów, które popełnisz mimo twoich najlepszych starań. Nie rezygnuj z nikogo!

Jak pomóc członkom rozwijać życie „na zewnątrz”

1. Dziel się z członkami grupy wizją docierania do niezbanionych przyjaciół i przypominaj ją regularnie.
2. Stawiaj przed nimi wyzwanie budowania relacji ze swoimi przyjaciółmi z Listy Błogosławieństw.
3. Zachęcaj członków do nieustannej modlitwy o nich.
4. Planuj regularne, społeczne wydarzenia, na które członkowie grupy mogą przyprowadzać swoich przyjaciół.
5. Utrzymuj kameralność grupy. Niektóre grupy stawiają puste krzesło w czasie spotkania, co przypomina im, że jest jeszcze miejsce dla jednej osoby.
6. Z miłością i wrażliwością pomagaj niesfornym członkom – nie potępiaj ich. Bądź cierpliwy, czekaj aż Pan zmieni ich myślenie i serce.
7. Służcie niezbanionym przyjaciołom, spełniając ich podstawowe potrzeby. Miłość w działaniu jest silnym medium, przez które działa Bóg, aby przyciągnąć ludzi do siebie. **Niewierzący zobaczą nasze czyny zanim usłyszą, co mówimy.**

David Yonggi Cho, pastor przełożony największego kościoła na świecie w Seulu, w Korei zachęca liderów grup i jej członków, by „znajdowali potrzeby i zaspokajali je”. W 1993 roku powiedział: „Mamy 50 tysięcy grup domowych i każda grupa przyciągnie miłością Chrystusa dwie osoby w ciągu następnego roku”. *Wybiorą kogoś, kto nie jest chrześcijaninem i będą się za niego modlić, kochać go i służyć mu. Przyniosą mu posiłek, pomogą mu pozamiatać sklep – zrobią wszystko, co będzie wymagało okazania prawdziwej troski o tę osobę. Po trzech, czterech miesiącach okazywania tego rodzaju miłości najtwardsza dusza zmięknie i podda się Chrystusowi”* (Eksplzja grup domowych – Joel Comiskey).

Wzrost „w przyszłość” – czynienie uczniami

Pan nie polecił nam czynienia wierzącymi (duchowymi niemowlakami). Wielki Nakaz Misyjny wyraźnie stawia przed nami zadanie, by czynić ludzi uczniami... dojrzałymi naśladowcami Chrystusa. Pomaganie wierzącym we wzrastaniu do dojrzałości Chrystusowej jest procesem trwającym przez całe życie. Musimy zachęcać się nawzajem, aby iść „do przodu” w naszej podróży wiary, wzrastając w uczniostwie. Z naszej strony czynienie uczniami wymaga dawania przykładu, szkolenia i wzajemnego treningu. Uczniostwo jest sprawą osobistą i sprawą grupy domowej!

Jak samemu rozwijać życie „w przyszłość”

Deleguj

Ważne jest, by zaangażować każdą osobę w grupie. Deleguj odpowiedzialnie zadania członkom, aby pomagać im odkrywać i używać dary duchowe. Wciągaj ich we wszelkie działania grupy. Zyskają przez to poczucie własności i doświadczają radości, którą dają służeńiu innym. Zadania te mogą obejmować:

- Zaoferowanie swojego domu jako miejsca spotkań grupy
- Witanie ludzi przy drzwiach
- Prowadzenie gry zapoznawczej
- Modlitwa na rozpoczęcie lub zakończenie
- Dzielenie się osobistym rozważaniem
- Zapewnienie poczęstunku
- Prowadzenie śpiewu i uwielbienia
- Prowadzenie dyskusji
- Koordynowanie modlitwy
- Organizowanie społecznych wydarzeń
- Podsumowanie spotkania
- Sprzątanie po spotkaniu
- Zastąpienie osoby z pary, jeśli któryś z jej członków jest nieobecny
- Służenie w innych dziedzinach, które wzmocnią życie i cel grupy

Podejmuj ryzyko

Delegowanie jest ryzykowne... i czasami możemy popełnić błędy. **Musisz mieć na uwadze to, że wszyscy dopuszczamy się wielu uchybień** (Jk 3:2).

Stwórz bezpieczne i przyjazne środowisko, w którym ludzie będą mogli popełniać błędy, podejmując się nowych zadań w służbie. Będziesz musiał uczyć się, jak pomagać członkom posuwać się do przodu poprzez uczestnictwo w pewnych obszarach służby i jednocześnie rozumieć, że błędy są normalnym elementem procesu uczenia się i rozwoju.

W Chrystusie nie jesteśmy przegrani. Mimo to, jeśli posuniemy się choć trochę w rozwoju, czasami pojawią się porażka. One pomogą nam nauczyć się czegoś nowego i rozwinąć się w uczniostwie. (Polecana lektura: *Failing Forward* – Johna C. Maxwella)

Jak pomóc członkom rozwijać życie „w przyszłość”

Wprowadzaj w uczniostwo nowych wierzących

Nie zakładaj, że wszyscy członkowie w twojej grupie znają podstawy wiary chrześcijańskiej, że regularnie modlą się i czytają Słowo Boże. Możemy zachęcać młodych wierzących na ich drodze z Chrystusem poprzez rozwijanie indywidualnej relacji uczniowskiej „jeden na jednego”, poza regularnymi spotkaniami w grupie.

Polecamy pomocny w tym podręcznik uczniostwa, zawierający 14 lekcji na podstawowym poziomie do przerobienia w parach pod tytułem „Wzrastając na Jego podobieństwo”. Książka ta jest doskonała, nawet jeśli nie ma możliwości przestudiowania jej z drugą osobą. (Więcej szczegółów w rozdziale Dodatkowe źródła na stronie 79).

Postrzegaj każdego jako sługę

Ważne jest, abyś uwierzył w *kapłaństwo wszystkich wierzących* (Obj 1:16). Aby twoja grupa zdrowo się rozwijała, musi składać się ze sług. Dlatego podstawowym zadaniem lidera grupy jest to, aby:

... przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dośrośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej... (Ef 4:12-13).

Rób wszystko, aby zachęcać członków grupy do używania poszczególnych darów i zdolności, by budować siebie nawzajem i kościół.

Mentoring (w obrębie tej samej płci)

Jeśli dzisiaj nie zaczniesz pracować jako mentor z przyszłymi liderami, zakładanie w przyszłości nowych grup nie będzie możliwe i będziesz musiał nadal robić wszystko za wszystkich. To jest recepta na zmęczenie lidera, która powstrzymuje wzrost Królestwa przez grupę. Imponujące podejście Apostoła Pawła do szerzenia Królestwa Bożego polega na akcentowaniu uczniostwa wierzących, którzy również czynią innych uczniami. Jest to uczniostwo przez pomnażanie. Paweł powiedział:

Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa (1 Kor 11:1).

A co słyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, to przekaz ludziom godnym zaufania, którzy będą zdolni i innych nauczać (2 Tm 2:2).

Spójrz na zdumiewające porównanie wzrostu Królestwa Bożego przez **dobawanie** oraz przez **pomnażanie** i zobacz, że po 25 latach wzrost przez pomnażanie zwiększa się ponad trzykrotnie w stosunku do wzrostu przez dobawanie.

	Dodawanie ↓	kontra	Pomnażanie ↓
Rok	1 000 przyprowadzonych codziennie do Chrystusa, przez rok, ale bez uczniostwa		Uczniowie reprodukowani każdego roku
1	365 000		2
5	1 825 000		32
10	3 650 000		1 024
15	5 475 000		32 768
20	7 300 000		1 048 576
25	9 125 000		33 554 432
30	10 950 000		1 073 741 824
* 33	12 045 000		8 589 934 592

Mimo że pomnażanie zaczyna się powoli, to długoterminowo wyraźnie pokazuje, że stanowi najlepszą opcję efektywnej i skutecznej ewangelizacji na świecie.

* Przy strategii pomnażania światowa populacja (7 bilionów ludzi) byłaby objęta uczniostwem w ciągu 33 lat.

Jak wyposażyć następców liderów (każdego w grupie)

1. Pozwól im brać udział w prowadzeniu spotkania.
2. Doceniaj ich sugestie i daj im swobodę wyrażania swojej kreatywności i odmienności.
3. Inspiruj ich do wielkich marzeń – aby szli dalej i sięgali wyżej (Ef 3:20).
4. Spotykaj się z nimi regularnie i zachęcaj ich: rozmawiaj z nimi o ich życiu z Bogiem, o życiu grupy i możliwościach rozwoju jako lidera.
5. Podsuwaj im książki na temat rozwoju lidera.
6. Wierz w nich. Bądź dumny z nich i chwal ich publicznie.
7. Wspieraj ich w rozwoju i upewnij się, że wypuszczasz ich we właściwym czasie.

Przekazuj służbę w grupie tym, których wyposażyłeś.

Twoim zadaniem jest przekazywanie służby dalej – odpowiedzialnie i we właściwym czasie. Na początku będziesz wypełniał 80% pracy lidera. Na końcu powinieneś wykonywać około 20%. Praktykuj zasadę małych grup: Nie rób czegoś, do czego możesz odpowiedzialnie oddelegować kogoś innego.

Zakładaj nowe grupy

Zdrowe grupy domowe przypominają biologiczne komórki. Komórki organiczne mnożą się miliony razy w ciągu swojego życia. Każda nowa grupa domowa wygląda identycznie jak oryginalna

komórka, ponieważ jądro komórkowe naznaczone DNA mnoży się, zanim nastąpi reprodukcja komórki.

W taki sam sposób mnożą się grupy domowe – przez przygotowywanie nowych liderów, którzy złapali wizję i są gotowi podjąć się wyzwania prowadzenia nowej grupy.

Kiedy grupy postępują według tych kroków, naturalnym rezultatem stają się narodziny. Kiedy powstają nowi liderzy i kiedy Duch Święty wzmacnia ich i prowadzi, są podekscytowani powstawaniem nowych grup.

Jednocześnie musimy być wrażliwi na ból i radość pomnażania:

- a. Upewnij się, że **wypuszczasz lidera, kiedy jest na to gotowy**. Nie musisz czekać, aż grupa osiągnie odpowiedni rozmiar lub będzie razem przez odpowiednio długi czas. Każda grupa jest inna. Najważniejszym czynnikiem jest gotowość nowych liderów i Boże prowadzenie.
- b. **Nie rozmnażaj grupy dlatego, że jest zbyt duża**. Próba wymuszania pomnożenia bez wyposażonych i gotowych liderów to początek problemów. Dojrzałość grupy, a nie jej rozmiar jest kluczem do sukcesu pomnożenia.

Postępowanie wobec członków, którzy są oporni na pomnożenie

- a. Słuchaj z miłością ludzi i wyrażaj empatię wobec ich trosk i obaw.
- b. Traktuj poważnie te obawy i pomóż ludziom cieszyć się z narodzin nowej grupy. Być może zechcesz podzielić się z nimi następującym werselem:
Kobieta, gdy rodzi, smuci się, bo nadeszła jej godzina; lecz gdy porodzi dzieciątko, już nie pamięta o udręce gwoli radości, że się człowiek na świat urodził. I wy teraz się smucicie, lecz znowu ujrzą was, i będzie się radowało serce wasze, a nikt nie odbierze wam radości waszej (J 16:21-22).
- c. Pomóż im praktykować „umieranie dla siebie”, by mogli wydać wiele owocu:
Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli ziarno pszeniczne, które wpadło do ziemi, nie obumrze, pojedynczym ziarnem zostaje; lecz jeśli obumrze, obfity owoc wydaje (J 12:24).

Strategie tworzenia nowych grup

Istnieje wiele sposobów tworzenia nowych grup – rozważ następujące opcje:

1. Wypuszczenie nowego lidera

Przyszły lider z twojej grupy zabiera ze sobą 2-3 członków, by utworzyć grupę-córkę, zostawiając aktualnego lidera, by nadal prowadził matczyną grupę.

2. Wprowadzenie nowego lidera

Przyszły lider opuszcza grupę, by założyć grupę-córkę złożoną z nowych ludzi spoza matczynej grupy.

3. Wprowadzenie dawnego lidera

Obecny lider zostawia matczyną grupę, by rozpocząć grupę-córkę z nowymi ludźmi. Przyszły lider – następca przejmuje odpowiedzialność za prowadzenie grupy matczynej.

4. Naturalne pomnożenie

Obecny lider i przyszły lider formują nowe grupy z istniejącej grupy.

Uwaga: Którąkolwiek opcję wybierzeć, celem jest przetrwanie i rozwój zarówno grupy matczynej jak i grupy-córki, aby wszyscy przeżywali radość i świętowali z powodu tego wydarzenia.

Biorąc pod uwagę pomnożenie, bądź ostrożny w używaniu wyrażen o negatywnym wydźwięku, takich jak: podział, rozdzielanie czy rozbicie. **W pomnożeniu chodzi o doświadczanie coraz więcej Bożej dobroci, a nie mniej!**

Docieranie do ludzi z miłością: 2

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Zachęta przez telefon

Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża. (Hbr 10:25).

1. Pomyśl o dwóch znanych ci osobach z kościoła, do których mógłbyś zadzwonić, aby je zachęcić.
2. Zadzwoń do nich o odpowiedniej porze, lecz zrób to w sposób delikatny:
 - Zapytaj o samopoczucie (wysłuchaj uważnie).
 - Wyraż w szczerych słowach uznanie i miłość.
 - Zapytaj, czy jest coś, o co możesz się modlić (podejmij inicjatywę i zapytaj, czy możesz pomodlić się teraz, przez telefon).
 - Podziękuj im, że pozwolili ci zająć trochę czasu.

Uwaga: Nie trzymaj ich „na słuchawce” – ogranicz rozmowę do 5-7 minut.

3. Podziękuj osobiście Bogu za osoby, którym usługiwałeś i zapisz poniżej osobistą ocenę, by podzielić się tym doświadczeniem w przyszłym tygodniu z ludźmi z twojej grupy.

Ocena osobista (podsumowanie doświadczenia):

Imię: _____ Data: _____

Podsumowanie: Sesja 4

Wzrost „na zewnątrz” i „w przyszłość”

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Prawdziwa historia 4

Zasady grup domowych działają w Nigerii!

Uwielbiamy Boga za to, że pozwolił nam na skorzystać z Planu grup domowych kościoła MCC.

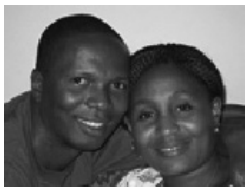
Dominion Impact Church, nasza apostołska placówka w Nigerii, całkiem dobrze sobie radzi, odkąd wprowadziła dwa lata temu zasady funkcjonowania grup domowych. Najbardziej widoczny jest wzrost liczebny w dwóch oddziałach naszego kościoła w Lagos i Ibadan. Wszystko to zawdzięczamy intencjonalnym, ewangelizacyjnym działaniom naszych grup domowych. Zaprzestaliśmy naszej dawnej metody ewangelizacji namiotowych. Grupy domowe są teraz głównym ewangelizacyjnym przedsięwzięciem, które okazało się bardzo skuteczne.

Inną pożyteczną płaszczyzną jest odkrywanie potencjalnych liderów. Teraz, kiedy funkcjonują grupy domowe, o wiele łatwiej jest rozpoznać wyłaniających się nowych liderów świeckich niż poprzednio. Kiedy grupy domowe są na właściwym miejscu, uczniostwo przestaje się opierać na programach i podręcznikach, lecz na wspólnym dzieleniu życia. Dlatego dzisiaj nie mamy lepszych programów, ale lepszych ludzi!

Delegowanie służby jest kolejnym plusem modelu budowania kościoła poprzez grupy domowe. Nasi członkowie nie unikają już odpowiedzialności, zarówno w grupach, jak i w czasie uroczystych nabożeństw. Dzięki otwartości na stosowanie zasad funkcjonowania grup domowych są oni bardziej niż dotąd oddani służbie na rzecz Królestwa.

Życie członków naszych grup w dużym stopniu zmieniło się, jeśli chodzi o jego jawność. Ludzie poznają się i rozumieją się lepiej niż do tej pory. Zrzucają maski, odsuwają od siebie dawne pretensje i nieśmiałość. W ich życiu widoczna jest dzisiaj miłość w działaniu. Członkowie naszych grup domowych łatwiej otwierają się na siebie nawzajem, nawet ci z głębokimi zranieniami i lękami.

Nie jesteśmy w stanie w pełni uwielbić Boga za to wszystko, co dla nas uczynił, za te wszystkie korzyści wynikające z przyjęcia projektu grup domowych jako formy budowania naszego kościoła.

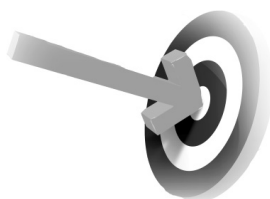

Emiola and Bola Oladimeji

Pastor przełożony
Dominion Impact Church
Lagos, Nigeria
deccnig2@yahoo.com

Sesja 5

Przebieg spotkania grupy domowej

Pod koniec tej sesji powinieneś zrozumieć:

- Jak powinno wyglądać spotkanie grupy domowej
- **POWITANIE:** Jak rozpocząć spotkanie
- **UWIELBIENIE:** Ważność skupienia się na Jezusie
- **SŁOWO:** Jak poprowadzić dyskusję w oparciu o Biblię
- **ŚWIADECTWO:** Utrzymanie koncentracji „na zewnątrz”

Jak powinno wyglądać spotkanie grupy domowej

Grupa domowa składa się z 5-12 osób zgromadzonych w domu jednego z członków lub w innym dogodnym miejscu poza budynkiem kościelnym.

Czas 1,5-2,5 godzin spotkania dzieli się zazwyczaj na cztery podstawowe części w oparciu o Wielkie Przykazanie i Wielki Nakaz Misyjny.

	CZĘŚĆ SPOTKANIA	CEL	KIERUNEK
Na zewnątrz	PRZYWITANIE (15 min)	Budowanie szczerych relacji, opartych na miłości	My do siebie
W przyszłość	UWIELBIENIE (20 min)	Ponowne oddanie się Jezusowi	My do Boga
W górę	SŁOWO (40 min)	Dyskusja i zastosowanie (uczniostwo)	Bóg do nas
Wewnątrz	ŚWIADECTWO (15 min)	Niezbawieni przyjaciele (nasza misja)	Bóg przez nas

Tabela pokazuje, w jaki sposób wszystkie 4 części spotkania współpracują razem i wpływają na relacje między Bogiem i członkami, splatając w sposób naturalny cele: „do środka”, „w górę”, „w przyszłości” i „na zewnątrz”.

P RZYWITANIE – skupienie się na sobie nawzajem

Celem tego wymiaru wzrostu jest budowanie szczyrych i pełnych miłości relacji z ludźmi w twojej grupie. Sukces tego przedsięwzięcia wymaga od nas tego, by postępować intencjonalnie i pro-aktywnie, i ze swojej strony zrobić wszystko, co konieczne, aby ludzie w grupie czuli się wartościowi, akceptowani, kochani i mile widziani. **Jest to bezinteresowne działanie, które czasami wymaga osobistego poświęcenia.**

Zdrowe grupy są złożone z członków, którzy okazują innym to, że są mile widziani.

Kiedy wypowiadasz słowa: „Cieszymy się, że jesteś”, nie chodzi ci tylko o to, aby osoba odczuła, że mile ją witasz. Serdeczne przywitanie powinno sprawić, by członkowie dobrze czuli się w tej grupie, by byli umotywowani do udziału w życiu grupy, by z radością w niej uczestniczyli i czuli, że jest ona ich własnością.

Rozpoczynanie sesji w grupie domowej od zabawy przełamującej lody może pomóc członkom skupić się na sobie nawzajem i zaangażować się wspólnie w temat, jako jedna drużyna, która się uczy, uczestniczy i pogłębia relacje. Uwaga: Staraj się wybierać proste zabawy, które zaangażują wszystkich w szczyry, zabawny i przyjazny sposób.

U WIELBIENIE – skupienie się na Jezusie

Tylko jeden element jest konieczny, aby grupa była w pełni usatysfakcjonowana: obecność Jezusa. Ten aspekt pomaga w wyrażaniu miłości do Boga. Istnieje wiele sposobów, by to robić. Jakikolwiek sposób wybierzesz, musi to być szczyre, uczciwe i osobiste. Uwielbienie, mimo że wyrażane w kontekście grupy domowej, jest doświadczeniem osobistym i każdy powinien być zachęcony do wyrażania uwielbienia Boga na swój sposób.

Ważny czas uwielbienia powinien pomóc członkom grupy odczuwać obecność Jezusa i zadowolenie. Zastanów się nad następującymi sugestiami:

1. Skup swoje serce i umysł na Bogu przed spotkaniem, powierz Mu na nowo swoje życie i zaproś Go, by wypełnił je swoim Duchem Świętym.
2. Słuchaj w milczeniu Bożego głosu:
 - Być może On chce cię użyć w szczególny sposób w twojej grupie.
 - Być może On chce pokazać ci, jak Duch Święty służy innym w grupie.
 - Być może On chce nauczyć cię czegoś nowego.
3. Nie pozwól, by celem uwielbienia stały się pieśni, lekcja biblijna czy ludzkie potrzeby. **Celem uwielbienia musi być Jezus.**

Sposoby uwielbienia w grupie domowej

1. Uwielbiajcie Pana przez szczere wyznawanie, modlitwę, świadectwa, pieśni uwielbienia, czytanie, rozważanie Słowa Bożego i powierzanie na nowo swojego życia.
2. Praktykuj „wyczekiwanie na Pana” w milczeniu. Proś Go i oczekuj, że będzie ci odpowiadał i że będzie mówił do twojego umysłu.

Słowo Boże – prowadzenie dyskusji

Celem tego aspektu jest słuchanie, co Bóg ma do powiedzenia poprzez inspirację Słowa Bożego. Kiedy tylko studiujecie Słowo, **oczekujcie, że Bóg będzie do Was mówił.**

Odkrywanie Bożych prawd w grupach domowych odbywa się najlepiej poprzez prowadzenie dyskusji w oparciu o Słowo Boże. Prowadzący nie powinien nauczać, lecz ułatwiać swobodną i szczerą rozmowę pomiędzy członkami na podstawie fragmentu Pisma Świętego i pytań.

Duch Święty jest naszym Nauczycielem (1 J 2:27) i może przemawiać przez każdą osobę w grupie, akcentując to, co On chce nam powiedzieć. Wielu ludzi myśli „na głos”, dlatego zachęć członków, by dzielili się swobodnie swoimi myślami, zadając otwarte pytania. Inspiruj do uczestnictwa w dyskusji wszystkie osoby.

Rozważ szwedzką metodę studium biblijnego

Szwedzka metoda studium biblijnego pozwala, by Słowo Boże mówiło za siebie. Jest łatwa do zaadoptowania, nadaje się do ponownego użytku, nie jest kosztowna, pomaga uniknąć kłótni między uczestnikami i rozwija w ludziach pewność, że sami nakarmili się Słowem Bożym. Tego rodzaju podejście do dyskusji w grupie jest wspaniałe, ponieważ wymaga niewielkiego przygotowania i polega na działaniu w grupie Ducha Świętego... Ludzie spotykają się tam, gdzie są. Oto, jak to działa:

1. Módl się, prosząc Boga, by prowadził dyskusję, w której dużo można odkryć.
2. Czytajcie razem fragment Biblii.
3. Członkowie czytają fragment biblijny sami i odpowiadają na następujące pytania:

Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

W jaki sposób Jak możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

4. Poproś każdą osobę, by podzieliła się tym, co zaobserwowała (3a). Zaproponuj otwartą dyskusję.
5. Poproś każdą osobę, aby podzieliła się swoimi pytaniami/przemyśleniami na podstawie tekstu (3b). Uwaga: Przyjęte odpowiedzi muszą być uzasadnione przez Słowo. Czasami możemy nie uzyskać natychmiastowej odpowiedzi.
6. Poproś każdą osobę, aby podzieliła się osobistym zastosowaniem (3c). Poproś, aby wyrazili to tak konkretnie, jak tylko to możliwe.

Umiejętności prowadzenia dyskusji

Przygotuj się

Przeczytaj wcześniej odpowiedni fragment Pisma Świętego. Módl się, uwzględniając treść wersetu/-ów i proś Pana o prowadzenie w czasie rozmowy na temat otwartych pytań zaproponowanych powyżej.

Słuchaj

1. Pytaj innych, co myślą, zanim sam zabierzesz głos.
2. Nie planuj, co powiesz, gdy inni jeszcze mówią.
3. Wyraź uznanie za każdą odpowiedź, jaka padnie.

Okaż zainteresowanie swoją postawą

1. Zachęcaj ludzi pozytywnym kontaktem wzrokiem, skinieniem czy uśmiechem.
2. Pochyl się do przodu. To pokazuje, że słuchasz.
3. Nie zakładaj rąk i nie wierć się.

Nie odpowiadaj na swoje własne pytania

1. Nie bój się krótkich przerw milczenia.
2. Powtórz pytanie. Wyzwaniem jest sprawić, by każda osoba wypowiedziała się.
3. Powinieneś ograniczyć swoje wypowiedzi do nie więcej niż 20% czasu dyskusji.

Zapraszaj do dalszych wypowiedzi

1. Staraj się zaangażować wszystkich, a szczególnie osoby nieśmiałe i ciche.
2. Skieruj pytanie do konkretnej osoby, jeśli nie brała jeszcze udziału w dyskusji. Uważaj, by zbyt nie naciskać i nie wprawiać w zakłopotanie żadnej osoby.

Prowadzenie dyskusji

1. Bądź przygotowany, by zmienić lub pominąć pytania, które nie pasują do prowadzonej dyskusji lub gdy kończy się czas. Przez cały czas bądź wrażliwy na prowadzenie Ducha Świętego.
2. Delikatnie przywołaj tych, którzy zoczyli z tematu lub spierają się o rzeczy mało istotne.
3. Zaczynaj i kończ dyskusję o czasie. Bądź przygotowany do zakończenia dyskusji i podsumowania, aby grupa mogła posunąć się do przodu.

Czuwaj nad swoją postawą

1. Bądź pokorny i ucz się: Pokazuj, że ty też jesteś uczniem.
2. Bądź uczciwy, jeśli nie znasz odpowiedzi na pytania. Być może jest w grupie ktoś, kto potrafi ci pomóc.

Rozwijaj umiejętności dobrego komunikowania

1. Patrzenie i słuchanie jest bardziej skuteczne niż samo słuchanie.
2. Działanie jest bardziej skuteczne niż słuchanie i patrzenie.
3. Używaj wyobraźni i bądź obserwatorem... rób to z radością!
4. Mów wolno i wyraźnie, z odpowiednim natężeniem głosu.
5. Nigdy nie używaj żargonu religijnego, szczególnie w stosunku do niewierzących lub nowych wierzących.

ŚWIADECTWO – skoncentrowanie „na zewnątrz”

Ten wymiar dotyczy naszych niezbawionych przyjaciół i kreatywnych sposobów, za pomocą których Pan może nas użyć, by przyciągnąć ich do swojej zbawczej łaski i do życia w kościele.

Skoncentrowanie „na zewnątrz” będzie nieustanną walką, gdyż szatan zrobi wszystko, by powstrzymać was przed tym przedsięwzięciem. W czasie spotkań grupy:

- Wymieniajcie się informacjami na temat przyjaciół z Listy Błogosławieństw i módlcie się o nich.
- Dyskutujcie nad zaplanowaniem i realizacją społecznych wydarzeń, których celem będzie zaangażowanie przyjaciół z Listy Błogosławieństw.

Jak już wspomnieliśmy, podziel się wizją docierania do niezbawionych przyjaciół na samym początku funkcjonowania grupy, a potem powtarzaj ją regularnie.

Dodatkowe propozycje**Zajmowanie miejsc**

Zajmowanie miejsc w czasie spotkania grupy jest bardzo istotne. Najważniejszą rzeczą, o jakiej należy pamiętać, jest to, że każdy powinien widzieć innych z wygodnej pozycji siedzącej, bez konieczności wychylania się do przodu lub do tyłu.

Najlepiej sprawdza się siedzenie w okręgu, jeśli mamy wystarczająco dużo przestrzeni. Trzymiejscowe sofy wykorzystaj dla dwóch osób, aby poprawić ludziom wygodę i widoczność. Osoba siedząca w środku może nie widzieć niektórych członków.

Tam, gdzie to konieczne, przesuń sofy, krzesła i puffy. (Zamieniajcie się miejscami w czasie każdego spotkania.)

Poczęstunek

Poczęstunek na początku, w trakcie lub na końcu spotkania jest ważnym elementem sesji. Jest to czas na nieformalną społeczność, kiedy członkowie mogą ze sobą porozmawiać. Dwadzieścia do trzydziestu minut to rozsądna ilość czasu potrzebna na poczęstunek.

Docieranie do ludzi z miłością: 3

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Drobny upominek

I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków

(Hbr 10:24)

1. Pomyśl o niedrogim, praktycznym upominku, który mógłbyś podarować komuś w czasie niedzielnego nabożeństwa (bilet do kina/kawiarni itp.).
2. Poproś Ducha Świętego, aby w czasie nabożeństwa skierował twoją uwagę na osobę, której mógłbyś usłużyć.
3. Przyjdź do kościoła z upominkiem i bądź przygotowany na prowadzenie Ducha Świętego, który skieruje twoją uwagę na kogoś, komu go podarujesz.
4. Poproś przyjaciela, by przekazał upominek tej osobie, nie mówiąc, kto jest ofiarodawcą. (Anonimowe obdarowywanie sprawia, że to Bóg odbiera sobie chwałę, a ty Jego błogosławieństwo).
5. Podziękuj osobiście Bogu za to, że dał ci możliwość obdarowania kogoś i za tę osobę, która otrzymała dar.
6. Zapisz poniżej Osobistą ocenę, aby w następnym tygodniu podzielić się nią w czasie sesji.

Ocena osobista (podsumowanie doświadczenia):

Imię: _____ Data: _____

Podsumowanie: Sesja 5

Przebieg spotkania grupy domowej

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Prawdziwa historia 5

Zasady grup domowych działają w Finlandii!

Ewangelikalny kościół luterski w Finlandii jest dawno założoną, tradycyjną organizacją kościelną, działającą w oparciu o służbę osób świeckich. Grupy domowe w kościele St Marc w Helsinkach są stosunkowo nowe. Stanowią mocne i ekscytujące świadectwo pracowników świeckich, oddanych z zapałem Chrystusowi i poważnie traktujących Wielki Nakaz Misyjny.

Wizję kościoła opartego na grupach domowych zaczęto wprowadzać na początku 2005 roku z błogosławieństwem poprzednich władz kongregacji. Ksiądz z naszego zboru spodziewał się działania Ducha Świętego wśród szeregowych członków kościoła. Na wczesnym etapie wprowadzania grup domowych w naszym kościele nazwał je „mobilnymi duchowymi placówkami leczniczymi w terenie”.

Bóg użył Maadi Community Church z Kairu w Egipcie, abyśmy mogli zobaczyć ostateczny model kościoła, inspirując nas do zakładania grup domowych w Helsinkach. Przetłumaczyliśmy z języka angielskiego na fiński podręczniki szkoleniowe dla liderów grup domowych i inne związane z tym tematem materiały.

Ekscytujące dzieło Boże zaczęło się rozprzestrzeniać na inne kongregacje szwedzkojęzyczne w okolicach Helsinek i poruszyło księży z kilku kościołów, wykazujących zainteresowanie wprowadzeniem grup domowych w swoich zborach.

W 2006 roku chrześcijański obóz letni, którego uczestnikami były osoby z całej Finlandii umożliwił rozpowszechnienie i zastosowanie w całym kraju kairskiego modelu grup domowych. Otrzymaliśmy następujące opinie od ludzi, którzy uczestniczyli w szkoleniu liderów grup domowych:

- Otwarta, nieformalna i zachęcająca atmosfera
- Przyjaźni ludzie
- Skupienie na Jezusie
- Modlitwa i społeczność
- Dobre propozycje ewangelizacyjne
- Okazja do dzielenia się doświadczeniami i świadectwami
- Wzajemne wspieranie się w duchowej walce
- Idealne środowisko społeczności mężczyzn i kobiet o różnych poglądach

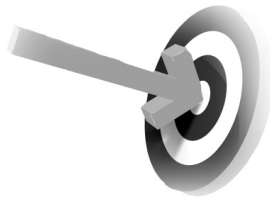
Grupy domowe funkcjonują również w Helsinkach. Są zgodne z wolą Bożą i polegają całkowicie na Jego mocy.

Monica Cleve
Helsinki, Finland
(Była członkini Maadi Community Church)
monicacleve@hotmail.com

Sesja 6

Cechy i umiejętności lidera

Pod koniec tej sesji powinieneś zrozumieć, (że):

- Każdy może prowadzić grupę domową
- Pogląd Jezusa na rolę lidera
- Podstawowe cechy lidera

Każdy może prowadzić grupę domową

Na podstawie ogólnościatowych badań nad sukcesem kościołów opartych na grupach domowych odkryto, że nie ma związku pomiędzy duchowym obdarowaniem lidera grupy a jej pomyślnym wzrostem i pomnożeniem. (*Home Cell Group Explosion [Eksplzja komórkowych grup domowych]*, Joel Comiskey).

Badania Comiskey'ego dowiodły, że każda osoba świecka może z powodzeniem poprowadzić grupę domową i pokazały, że poniższe czynniki mają niewielki związek z efektywnością lidera:

- Dziedzina obdarowania
- Typ osobowości
- Płeć
- Wiek
- Stan cywilny
- Zawód

Badania pokazały, że to, kim jestes jako lider, ma większe znaczenie niż to, co robisz.

Biblijne spojrzenie na przywództwo

Jezus tak wypowiada się na temat przywództwa:

***Ktokolwiek** by chciał być między wami wielki, niech będzie **slugą** waszym. I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie **slugą wszystkich**. Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyono, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu (Mk 10:43-45).*

Paweł podsumował pogląd Jezusa na przywództwo w następujących słowach:

*Takiego bądźcie względem siebie **usposobienia**, jakie było w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem... (Flp 2:5-7).*

Lider grupy domowej ma być pokornym sługą, a nie autorytatywnym przełożonym.

Jeśli lider ma służyć, to każdy członek grupy domowej może uczestniczyć w prowadzeniu grupy. Członkowie grupy domowej powinni postrzegać siebie jako potencjalnych liderów.

Podstawowe cechy lidera (potwierdzone i rozwijające się, lecz nie doskonałe)

1. Szczere serce dla Boga i ludzi (Mt 22:37-39; 1 Kor 13:1-7)
2. Pokora (Flp 2:5-7)
3. Poświęcenie w służbie dla Boga i członków grupy (Łk 9:23)
4. Mocne zaufanie w autorytet Słowa Bożego (J 8:31)
5. Umocniony przez Ducha Świętego (Dz 1:8)
6. Modlący się (1 Tes 5:17-18)
7. Jego życie odzwierciedla „owoc Ducha” (Ga 5:22-23)
8. Pozytywna postawa i całkowite poleganie na Bożej mocy i mądrości (Fp 4:13)
9. Dążenie do świętości (1 Tes 4:3-7)
10. Regularne zachęcanie swoich członków (Hbr 10:25)
11. Zdyscyplinowanie i pracowitość we wszelkim dążeniu do wzrostu (1 Kor 9:24-27)
12. Serce otwarte do świadectwa (Mt 28:18-20)
13. Wierność (Łk 16:10)
 - Dostępność (2 Tym 4:2)
 - Ukierunkowanie na służbę (Mk 10:42-45)
 - Gotowość do uczenia się (Prz 9:8-10)
14. Mimo że jest słaby, chce powiedzieć „tak” Bogu (2 Kor 12:9)

Słabość nie jest dyskwalifikacją do służby Bogu. Paweł powiedział:

Jeśli się mam chlubić, to chlubić się będę ze słabości mojej (2 Kor 11:30) oraz:

Lecz [Jezus] powiedział do mnie: ... pełnia mej mocy okazuje się w słabości (2 Kor 12:9a).

W Bożej służbie wymagana jest **gotowość**.

Izajasz powiedział:

Potem usłyszałem głos Pana, który rzekł: Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie! (Iz 6:8).

Charakter lidera

Charakter jest najważniejszą cechą lidera-sługi. 1 List do Tymoteusza 3:1-7 wymienia cechy pastora. Zauważ, że spośród piętnastu wymienionych cech tylko jedna dotyczy tego, co osoba robi: chętnie się uczy. Wszystkie pozostałe atrybuty dotyczą charakteru. Charakter lidera jest ważniejszy niż jego umiejętności. **Bóg jest bardziej zainteresowany tym, kim jesteśmy niż tym, co robimy.**

Dlaczego niektórzy chrześcijańscy liderzy ponoszą porażkę w służbie? Ze smutkiem trzeba przyznać, że brakuje im granic, w ocenie zachowań, które są właściwe, a które nie. Zastanowimy się nad trzema dziedzinami:

Czystość seksualna

Niektórzy chrześcijańscy liderzy zawodzą w dziedzinie czystości seksualnej nie z powodu niewiedzy na temat nauczania biblijnego na ten temat, lecz z powodu zaniedbań w stawianiu sobie odpowiednich granic, które by strzegły ich od grzechu. Zastanów się nad następującymi wskazówkami na temat czystości seksualnej:

- a. Nigdy sam nie odwiedzaj osoby płci przeciwnej, gdy jest ona sama w domu.
- b. Zachowaj całkowitą czystość seksualną, kiedy udzielasz porady duszpasterskiej (sprawdzaj swoje myśli).
- c. Bacz, jakiego rodzaju książki, muzyka, programy telewizyjne, strony internetowe itp. mają wpływ na twoje życie.
- d. Aluzjny, nietaktowny humor seksualny lub wulgarnie żarty są dla lidera nie do przyjęcia. Paweł powiedział do Tymoteusza:

Bądź dla wierzących wzorem w postępowaniu (w innych tłumaczeniach: w mowie) (1 Tym 4:12).

Integralność finansowa

Sposób, w jaki dysponujemy pieniędzmi, wskazuje na ogólną dyscyplinę w naszym życiu. Weź pod uwagę wskazówki na temat integralności finansowej:

- a. Płać rachunki na czas lub wcześniej.
- b. Jeśli to tylko możliwe, nie zadłużaj się.
- c. Praktykuj dziesięcinę i ofiarne dawanie. Bóg mówi:

Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać (Dz 20:35).

Integralność duchowa

Integralność duchowa nie oznacza, że imitujemy Chrystusa czy odtwarzamy Jego rolę. Powinniśmy starać się stosować Boże zasady w codziennym życiu i zachęcać do tego innych. To oznacza, że powinniśmy być oddani modlitwie, Słowu Bożemu, nieustannemu życiu w wierze, miłości i przebaczeniu – zgodnie z naszą zdolnością i w Jego mocy.

Oznacza to też, że szczerze przyznajemy się do naszych słabości i dziedzin, które wymagają poprawy. (Nazywamy je dziedzinami życia, w których „Bóg działa”). Nasze życie musi być konsekwentne, zgodne z otrzymanym powołaniem. Transparentne życie jest podstawą i siłą lidera. Przewodzenie innym zależy od tego, gdzie sami jesteśmy w naszej drodze z Panem. Zawsze musimy być autentyczni i uczciwi przed Bogiem i ludźmi w przyznawaniu się do błędów. **Musimy być prawdziwi.**

Postawa

Postawa lidera jest zawsze ważniejsza niż jego *zdolności*. Postawa jest wyborem! Postawa, jaką przyjmujemy, jest postawą, jaką wybieramy.

Niewłaściwa postawa

Ludzie zaniedbują stawanie się lepszymi liderami z powodu niewłaściwej postawy. Popadają w jedną z dwóch skrajności: zbyt duża pewność siebie lub brak pewności siebie.

- **Zbyt duża pewność siebie** rodzi pychę, poczucie wyższości i arogancję. To może powodować pochopne działania i zmierzanie w niewłaściwym kierunku.
- **Brak pewności siebie** rodzi negatywne reakcje, strach, wątpliwości, zakłopotanie, niewiarę i brak przywództwa (onieśmielenie przez strach przed upadkiem i brak oczekiwań).

Właściwa postawa

Zrównoważony lider stara się rozwijać dobry obraz samego siebie jako sługi Chrystusa, polegający na umiarkowanej pewności siebie i na przekonaniu, które bierze się z zaufania Bogu i podążania Jego ścieżkami (Prz 3:5-6).

Z ludzkiego punktu widzenia poczucie słabości i nieadekwatności powinno towarzyszyć każdemu, jeśli wziąć pod uwagę wspomnianą wcześniej listę cech lidera. Na szczęście Bóg nie oczekuje, abyśmy prowadzili ludzi o własnych siłach. Paweł oświadczył:

Nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga (2 Kor 3:5).

Czego zatem Bóg szuka u lidera?

Pan wodzi oczyma swymi po całej ziemi, aby wzmacniać tych, którzy szczerym sercem są przy nim (2 Krn 16:9).

Pan nie rozgląda się za studentami seminariów lub tymi, którzy nazywają siebie „samotnymi pionierami” „czy duchowymi gigantami”. On chętnie powołuje tych, którzy są słabi, szczerze mu oddani i którzy zechcą być przez Niego używani. Pan daje nam zdolność, jeśli jesteśmy dla Niego dostępni. Musimy być do jego dyspozycji. Czy chcesz tego?

Każdy ma potencjał, więc nie ma wymówki

Oczywiście istnieje wiele powodów, dla których Bóg nie powinien wybrać cię jako lidera, lecz jeśli jesteś Mu głęboko oddany, jeśli jesteś gotów Mu zaufać, On cię użyje, niezależnie od tego, kim jesteś, jaką masz przeszłość i jak się czujesz, czy co myślisz na swój temat.

Przestuduj poniższą listę biblijnych postaci, które Bóg użył w zdumiewający sposób. Oni również mieli swoje wymówki, dla których Bóg nie powinien był wybrać ich na liderów:

- Noe się upił
- Abraham był za stary
- Jakub był kłamcą
- Mojżesz był niezbyt biegły w mowie
- Gedeon i Tomasz byli niewiarkami
- Samson był kobieciarzem
- Noemi była wdową
- Dawid był zbyt niski do zbroi Króla Saula

- Dawid miał romans
- Saul, Dawid i Mojżesz byli mordercami
- Eliaz i Jeremiasz popadli w depresję, gotowi byli popełnić samobójstwo
- Żona Ozeasa był prostytutką
- Amos przeszedł szkolenie jedynie w przycinaniu drzew figowych
- Jonasz uciekał od Boga
- Piotr trzy razy zaparł się Jezusa
- Marta wciąż się martwiła
- Łazarz był martwy
- Paweł prześladował kościół

Pomyśl o tym: Pan wie, co robi. On postanowił działać przez ludzkich przedstawicieli, takich jak ty i ja. On nigdy nie popełnia błędów. Jesteś zawsze w dobrym towarzystwie. Musisz odpowiedzieć na pytanie: **Czy pozwolisz Panu działać przez ciebie?**

Propozycja: Jeśli nie radzisz sobie z wizerunkiem samego siebie lub masz jakiegokolwiek wątpliwości, kim jesteś w Chrystusie, zajrzyj do działu *Dodatkowa lektura*, zamieszczonej na str. 87.

Umiejętności lidera

Zachowanie właściwego kierunku

Możesz zachować właściwy kierunek, pomagając grupie koncentrować się na Chrystusie. Szatan będzie kusił członków grupy, by zrelaksowali się i dobrze się bawili. Grupy, które wpadły w tę pułapkę, powoli tracą sens i cel, popadając w stagnację i rozpadając się.

Uważaj, by grupa nie zboczyła z kursu. Zachęcaj członków do pokonywania własnych lęków i opuszczania swojej strefy bezpieczeństwa, do podejmowania nowych wyzwań, które zbliżą ich do Boga. Być może będziesz musiał umiejętnie podchodzić do członków, którzy próbują iść na kompromis i blokują to, co Bóg chce czynić w życiu grupy i przez nią.

Pamiętaj: Bóg zmienia serca i postawy poprzez cierpliwe i wytrwałe modlitwy.

Zachowanie właściwego tempa

Każdy członek twojej grupy jest wyjątkowo inny. Różnią się oni płcią, osobowością, darami duchowymi, oddaniem, pasją, wiedzą biblijną, świadomością, doświadczeniem, dojrzałością itp.

Bądź mądrym liderem: Nie oczekuj, że wszyscy będą w stanie iść do przodu (uczyć się, służyć i wzrastać) w tym samym czasie i tempie. Pomoc w utrzymywaniu właściwego tempa umożliwi wszystkim zjednoczenie się w stawianiu czoła wielu wyzwaniom. Właśnie o to chodzi, gdy mówimy o współdziałaniu i wspólnym wzrastaniu w grupie.

Kiedy Jakub spotkał swojego brata Ezawa w drodze powrotnej do ojczyzny, tak odpowiedział Ezawowi na propozycję poprowadzenia Jakuba, jego rodziny, sług i trzody:

1 Moj. 33:13-14

Pan mój wie, że dzieci są jeszcze wątłe, muszę też mieć wzgląd na owce i krowy, które karmią młode. Jeśli popędzi się je przez jeden dzień, zginie całe stado. Niech pan mój jedzie naprzód przed sługą swoim, a ja będę ciągnął powoli, w miarę jak nadąży bydło, które jest przede mną, i jak nadąży dzieci... (1 Moj 33:13, 14).

Utrzymywanie właściwego tempa w grupie wymaga tego, aby szybsi zwolnili, mając na względzie wolniejszych. Wiąże się też z przeznaczeniem odpowiedniej ilości czasu na poszczególne części spotkania. Bądź wrażliwy i elastyczny wobec potrzeb każdego członka grupy.

Spotkania powinny zaczynać się i kończyć w uzgodnionym czasie, aby ludzie mogli nauczyć się punktualności. Unikniemy też sytuacji, że z powodu niepunktualnego kończenia spotkań ludzie przestaną na nie przychodzić.

Podejmowanie wyzwań (radzenie sobie z „trudnymi ludźmi”)

Jako liderowi grupy powinno ci zależeć, aby twoi członkowie stawali się dojrzałymi w służbie i miłości (Flp 2:1-8). Sukces czy porażka twojej grupy będą uzależnione od tego, jak będziesz się odnosił do ludzi, którzy zakłócają harmonię grupy. Tacy ludzie potrzebują wrażliwej troski, przepełnionej miłością, kontrolowania entuzjazmu i zmiany myślenia (Kol 3:16).

1 List do Tesaloniczan 5:14 mówi:

Wzywamy was też, bracia, napominajcie niesfornych, pocieszajcie bojaźliwych, podtrzymujcie słabych, bądźcie wielkoduszni wobec wszystkich.

Zakładając nową grupę, należy prosić Pana, by starannie dobierał „trudne charaktery”. Musimy rozumieć, że celem doboru odpowiednich osób jest wzajemne służenie sobie w obrębie grupy. **Służba jest zamierzoną podróżą w obu kierunkach.**

1 Księga Samuelowa 22:2 mówi, że Bóg wybrał trudne charaktery do ekipy Dawida:

I zgromadzili się wokół niego wszyscy ludzie uciśnieni i wszyscy zadłużeni oraz wszyscy rozgoryczeni, a on został ich przywódcą.

Rozważ następującą listę „trudnych charakterów”, jakie Pan może wybrać do twojej grupy:

- dominujący
- stronniczy
- nigdy się nie odzywający
- mówiący za dużo
- odpowiadający zawsze niewłaściwie
- przeprasający
- zawsze wynajdujący błędy
- przewrażliwiony, kiedy zwróci mu się najmniejszą uwagę
- bojaźliwy
- dumny
- intelektualny
- negatywny
- spóźniający się
- późno wychodzący
- szukający uwagi
- typ samotnika
- marudzący
- leniwy

Zrelaksuj się. Nieprawdopodobne jest, aby Pan wybrał wszystkich naraz z powyższej listy do twojej grupy. ☺

Dodatkowa lektura

Jaki jest twój obraz samego siebie?

Sposób, w jaki o sobie myślimy (własny wizerunek), ma ogromny wpływ na nasze relacje z innymi. Jeśli dobrze czujemy się ze sobą, nasze relacje międzyludzkie są zazwyczaj dobre. Lecz jeśli nasze samopoczucie jest złe, reagujemy na innych negatywnie.

Nasz wizerunek własny budowany jest między innymi na podstawie wyglądu, osobowości, postaw, zdolności i tego, jak inni o nas myślą.

Nasz obraz siebie rozwija się już we wczesnym dzieciństwie, kiedy pojawia się świadomość własnej tożsamości i wynika on z akceptacji przez innych naszego wyglądu zewnętrznego, zdolności, zachowania i środowiska, w jakim ma to miejsce.

Negatywny obraz siebie powstaje u dziecka, które jest krytykowane, poniżane, które czuje, że jest niechciane, jest ciężarem lub nie czuje się bezpiecznie w swojej rodzinie. Brak dyscypliny i pobłażanie zamiast okazywania miłości oraz rozbite domy są głównymi czynnikami negatywnego obrazu siebie.

Kiedy negatywny wizerunek jest mocno zaszczepiony, doświadczenia życiowe postrzegane są najczęściej z negatywnego punktu widzenia. Ludzie próbują rekompensować sobie uczucie braku własnej wartości w sposób, który sprawia, że prowadzenie grupy staje się prawdziwym wyzwaniem. Osoby te na przykład:

- a. Są milczące i nie chcą brać udziału w dyskusji.
- b. Przepraszają za wszystko, co powiedzą lub zrobią.
- c. Są przewrażliwione na punkcie najmniejszej krytyki.
- d. Przejawiają ducha wynajdowania błędów u innych.
- e. Przeżywają chwiejne nastroje.
- f. Przybierają postawę jakoby byli lepsi od innych.
- g. Boją się zmian.
- h. Poszukują uwagi u innych.

W większości przypadków niska samoocena może zostać odbudowana poprzez pełną miłości i wrażliwości troskę oraz afirmację. Trzeba jednak pamiętać, że lata spędzone na negatywnym myśleniu wymagają teraz modlitwy, cierpliwości, wytrwałości, ciężkiej pracy i czasu potrzebnego do zmian.

Podstawą zdrowego obrazu siebie jest akceptacja prawdy, że jesteśmy cudownie stworzeni przez Boga na Jego podobieństwo (1 Moj 1:27).

Masz wątpliwości, kim jesteś?

Poniższe fragmenty biblijne nie pozostawiają cienia wątpliwości co do tego, kim jesteśmy i jaką wartość stanowimy dla Boga:

- *Jestem solą ziemi* (Mt 5:13)
- *Jestem światłością dla świata* (Mt 5:14)

- *Jestem dzieckiem Bożym i należę do Bożej rodziny (J 1:12, Rz 8:16)*
- *Jestem przyjacielem Chrystusa (J 15:15)*
- *Jestem współdziedzicem z Chrystusem (Rz 8:17)*
- *Jestem świętynią Boga – Jego Duch mieszka we mnie (1 Kor 3:16; 6:19)*
- *Jestem nowym stworzeniem/nową osobą (2 Kor 5:17)*
- *Jestem świętym (Ef 1:1, 1 Kor 1:2; Ef 1:1; Flp 1:1; Kol 1:2)*
- *Jestem Bożym współpracownikiem, stworzonym w Chrystusie Jezusie, abym mógł wykonać wszystko to, co On dla mnie zaplanował dawno temu (Ef 2:10)*
- *Jestem obywatelem nieba, moja ojczyzna jest w niebie (Flp 3:20, Ef 2:6)*
- *Jestem Bożym wybrańcem, świętym i umiłowanym (Kol 3:12)*
- *Jestem jednym z Bożych żywych kamieni wbudowanym w duchowy dom (1 P 2:5)*
- *Jestem Bożym wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, aby ogłaszać dzieła Boże i Jego dobroć (1 P 2:9-10)*
- *Zostałem zrodzony z Boga i zły (szatan) nie może mnie dotknąć (1 J 5:18).*

Docieranie do ludzi z miłością: 4

Pracując razem zmieniamy ludzkie życie!

Dziel się dobrą nowiną

*Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej,
jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy.
(Rz 1:16)*

1. Przeczytaj uważnie kilka razy traktat „Jak uzyskać pokój z Bogiem” lub inny, podobny.
 2. Poproś Ducha Świętego, by wskazał ci bliskiego przyjaciela, o którym wiesz lub podejrzewasz, że nie jest chrześcijaninem, i który mógłby być otwarty na usłyszenie dobrej nowiny o Jezusie.
 3. Umów się z tą osobą na 30-60 minut w miejscu, gdzie nic nie będzie zakłócało waszej uwagi. (Polegaj na Duchu Świętym, że On wskaże ci najlepszy czas.)
 4. Wyjaśnij przyjacielowi, że ponieważ zależy ci na nim, masz mu coś ważnego do powiedzenia. W tym momencie musisz sam zdecydować, czy podzielisz się z nim broszurą „Jak uzyskać pokój z Bogiem?”, czy dasz mu ją, aby sam jak najszybciej ją przeczytał, kiedy nic nie będzie mu w tym przeszkadzało. Upewnij go, że nie chcesz sprawiać mu kłopotu, ale jesteś gotów odpowiedzieć mu na wszelkie pytania, jakie będzie miał.
- Uwaga:** Nie narażaj waszej przyjaźni, naciskając na niego w jakikolwiek sposób.
5. Zapisz poniższą Ocenę osobistą, by za tydzień podzielić się nią w grupie.

Ocena osobista (podsumowanie doświadczenia):

Imię: _____ Data: _____

Podsumowanie: Sesja 6

Cechy i umiejętności lidera

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Prawdziwa historia 6

Zasady grup domowych działają w Rumunii!

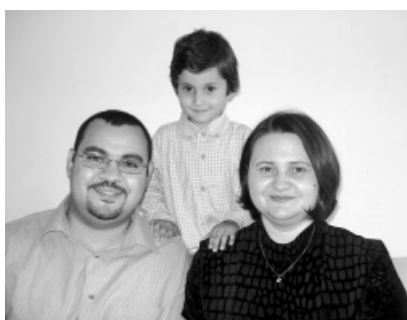
Zanim dołączyliśmy do MCC w 2001 roku, naszą wizją była służba Bogu w Rumunii. Wtedy nie wiedzieliśmy jeszcze, jak to robić. Byliśmy serdecznie przyjęci przez liderów i członków kościoła MCC. To zmotywowało nas, by wrócić do kościoła – nie dlatego, że znaleźliśmy tu „prawdziwą” społeczność, lecz ponieważ chcieliśmy odkryć, co się kryje za ich serdecznością. To co odkryliśmy, było proste: MCC przypominało wczesny kościół, opisany w Dziejach Apostolskich 2:46. Członkowie razem, jako jedno ciało uwielbiali Boga w czasie nabożeństw weekendowych i spotykali się w grupach domowych w ciągu tygodnia.

Natychmiast zapisaliśmy się na szkolenie dotyczące grup domowych, by nauczyć się zasad, które wiązały tę służbę. Oczekiwaliśmy, że szkolenie będzie zaawansowane i skomplikowane, lecz zasady, jakie odkryliśmy, były bardzo proste i jasne. Zaangażowaliśmy się mocno w służbę grup domowych, co doprowadziło do tego, że stanęliśmy na czele zespołu przywódców. Pięć lat, które spędziliśmy w MCC były dla nas cennym przygotowaniem.

W 2006 roku zaczęliśmy służbę w Rumunii. Odkryliśmy kościoły, które cierpiały z powodu tradycyjnych, suchych nabożeństw, bez głębokiej społeczności i praktycznego uczniostwa. Wierzący w tych kościołach powiedzieli nam, że czuli się, jakby byli tylko figurami w rejestrze kościelnym. Widzieliśmy kościoły w Rumunii przeżywające prawdziwe zagrożenie stagnacją i utratą swoich członków. Kościoły powoli umierały.

Mieliśmy okazję podzielić się wizją grup domowych z wieloma pastorami i przywódcami kościelnymi. Odpowiedzieli bardzo pozytywnie i wyrazili zainteresowanie zastosowaniem *Planu grup domowych*. Pomagaliśmy im w zakładaniu grup i obserwowaliśmy niezwykle rezultaty. Najczęściej wypowiedzianym świadectwem, jakie słyszeliśmy było to, że „grupy domowe wypełniły lukę w kościele”. Wierzący również mówią, że grupy domowe troszczą się o nich i że przeżywają głęboką społeczność oraz motywację do zastosowania Bożych prawd w bardzo praktyczny sposób. Ekscytuje ich również praca zespołowa w ewangelizowaniu społeczeństwa poprzez proste akty miłości.

Doświadczaliśmy wspaniałego sukcesu grup domowych w kościele w Rumunii. Grupy takie mogą działać wyjątkowo dobrze w każdej kulturze i kraju, budując wierzących, kościół i szerząc Królestwo Boże. Budowanie kościoła przez grupy domowe jest modelem biblijnym.

Kamal and Lavinia Mounir

Założyciele i dyrektorzy

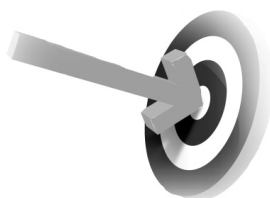
Eastern Europe Gateway, Rumunia

www.eegateway.org

(Były dyrektor regionalny Grup Domowych, MCC)

kamal_lavinia@swissmail.org

Zakładanie nowej grupy

Pod koniec tej sesji powinieneś zrozumieć:

- Przygotowania do założenia nowej grupy
- Znaczenie wyznaczania celów
- Znaczenie odpowiedzialności, oceny i struktury.

Przygotowania do założenia nowej grupy

Przygotowań do założenia nowej grupy nie można przyspieszać. Jeśli pragniemy, by grupa była zdrowa, dojrzała i wydawała owoc, należy rozpocząć od modlitwy. Uwzględnienie następujących spraw pomoże zapewnić silny i pewny start temu nowemu przedsięwzięciu.

Zespół przywódczy: Zespół przywódczy złożony z lidera grupy, przyszłego lidera, trenera i koordynatora grup domowych oraz Ducha Świętego, współpracujący razem, powinien być ustalony jeszcze zanim formalnie grupa zostanie uznana przez kościół.

Trener: Twój trener jest jak dobry rodzic. Ponieważ z powodzeniem prowadził już i rozmnożył wiele grup domowych. Będzie ci służył mądrością i zachętą w czasie funkcjonowania twojej grupy.

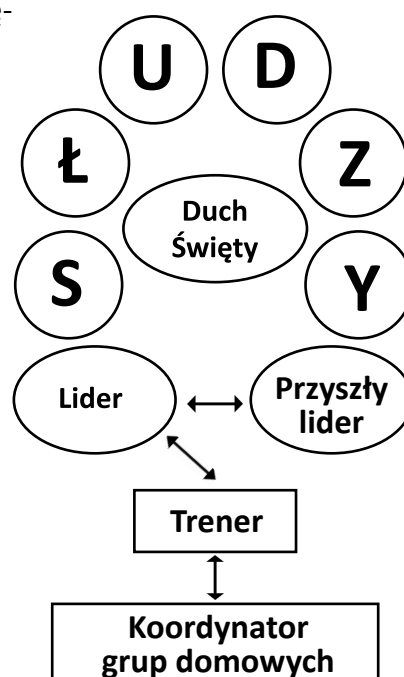
Trener będzie się spotykał z tobą regularnie, wspierając cię w rozwoju jako lidera i pomagając trzymać się kursu.

Przyszły lider: Powinieneś dostrzec przyszłego lidera, jako twojego następcę – bliskiego przyjaciela, któremu możesz zaufać i który będzie cię wspierał w tym nowym przedsięwzięciu. Najlepiej, jeśli osoba ta będzie chciała spotykać się z tobą co tydzień na rozmowę, modlitwę i omawianie wyzwań, jakie stoją przed grupą. Ten czas powinieneś traktować jako inwestycję, a nie koszt.

Członkowie

Musisz zdecydować, do jakiej konkretnej grupy Bóg cię prowadzi (do kobiet, mężczyzn, młodzieży, dorosłych, małżeństw itp).

Struktura małej grupy

Lider i przyszły lider powinni z modlitwą zastanowić się, kogo osobiście zaproszą do swojej grupy. Nie ulegaj pokusie, by pochopnie zapraszać ludzi do grupy.

Doświadczenie pokazuje, że ludzie o podobnym pochodzeniu i zainteresowaniach tworzą najbardziej skuteczne grupy domowe. Częściej się zdarza, że kręgi ich niewierzących przyjaciół pokryją się (np. grupy squash, tenisa, tańca, kółka wędkarskie itp.) W rezultacie docieranie do nich staje się naturalnym procesem. Doświadczają oni Bożej miłości są otoczeni nieustanną modlitwą i serdecznymi relacjami.

Kiedy zdecydujecie już, kto będzie należał do konkretnej grupy, powinniście szczerze, jasno i entuzjastycznie podzielić się z ludźmi wizją grupy domowej. Pomóż ludziom zrozumieć, że celem tej grupy jest życie w społeczności, by ewangelizować innych. (**Living In Fellowship to Evangelise = life**).

Atrakcyjne zaproszenie zawierające ważne szczegóły może być pomocne, by wzbudzić zainteresowanie i przyciągnąć nowych członków. Wręczenie ludziom dobrze przemyślanego i wydrukowanego zaproszenia pomoże im pozytywnie zareagować i przybyć na spotkanie grupy. Bądź podniekowany i oczekuj na to, co Bóg uczyni w grupie i poprzez grupę. **Entuzjazm jest zaraźliwy.**

Miejsce spotkania

Rozważ dokładnie miejsce spotkania, które będzie sprzyjało wytworzeniu odpowiedniego nastroju do tego, co się wydarzy. Spotkanie w domu prywatnym pomoże członkom zrelaksować się, odprężyć i zbudować relacje.

Przemyślenie szczegółów pomoże członkom poczuć się pewniej. Lider grupy powinien upewnić się, że miejsce jest odpowiednie i że wszystko, co konieczne, jest przygotowane. Miejsce powinno być:

- a. Wysprzątane i czyste
- b. Dobrze oświetlone
- c. Zimą ciepłe, latem chłodne
- d. Wyposażone w krzesła, które można łatwo przestawić i ułożyć w okręgu. Atmosferę bliskości stworzy ustawienie krzeseł w promieniu do trzech metrów; pozwól członkom siedzieć na podłodze czy korzystać z poduszek, jeśli tego chcą.
- e. Wyposażone w stół z przygotowanymi napojami i poczęstunkiem, z którego skorzystacie w czasie przerwy.

Uwaga: Unikaj hałaśliwych domów lub miejsc, gdzie inne rozprasające odgłosy mogą przeszkadzać w spotkaniu.

Główne zasady

Kiedy grupa spotyka się po raz pierwszy, ważne jest przedstawienie ogólnych zasad i chroniących życie grupy...

- a. Poproś ludzi, aby byli szczerzy przed sobą nawzajem. Bez otwartych rozmów niemożliwe będzie nawiązanie głębokich relacji. Niektórzy ludzie mogą bać się ujawniać zbyt wiele szczegółów ze swoich przeżyć i może upłynąć trochę czasu, zanim nabiorą pewności i wyrażą swoje głębokie uczucia. Stwórz bezpieczne środowisko umożliwiające otwarte dzielenie się.
- b. Poproś, aby unikać krytycyzmu w stosunku do ludzi z grupy i spoza niej. Nie można pozwolić, aby grupa przekształciła się w klub plotkarski. Rzeczy powiedziane w tajemnicy nie mogą wyjść poza grupę.

c. Rozważ przyjęcie poniższej deklaracji, która określa „co jest”, a „co nie jest” akceptowane w życiu grupy. Zaznacz, że wyrażenie „jeśli to możliwe” ma zastosowanie do każdego zdania...

- Uczęszczaj na grupę tak regularnie jak tylko możesz.
- Przybywaj punktualnie.
- Bierz udział w dyskusji.
- Bądź tak „naturalny”, jak tylko potrafisz.
- Bądź tak szczery, jak tylko możesz.
- Bądź cierpliwy i akceptuj wszystkich.
- Przebaczaj.
- Spotykajcie się w różnych domach.
- Bierz udział w różnych aspektach życia grupy.
- Docierajcie do niewierzących przyjaciół z Bożą miłością.
- Bierzcie pod uwagę rozmnożenie się grupy.
- Itp.

Przydziel grupie tyle zadań, ile to możliwe. Zapraszaj ludzi serdecznie, lecz nie zmuszaj do niczego. Niektórzy potrzebują więcej czasu, by zacząć. Polegaj na Bogu w motywowaniu ludzi do działania.

Data rozpoczęcia:

Zdecyduj, o jakiej porze i w jakim dniu tygodnia będziecie się spotykać, i od kiedy zaczniecie. Lepiej spotykać się co tydzień niż co dwa lub co miesiąc. To pomaga w regularnym uczestnictwie i sprawia, że życie grupy toczy się siłą rozpędu.

Wyznaczanie celów

Zdrowe grupy są nastawione na osiągnięcie celu. Celem tym jest ewangelizowanie, którego rezultatem jest pomnożenie. Cele stawiają nam wyzwania na dzisiaj i pomagają nam rozwijać się i stawać się lepszymi. Od samego początku módl się ze swoim trenerem i przyszłym liderem o orientacyjną datę rozmnożenia grupy. Poproś Pana, aby przygotował do tego członków grupy. Bóg buduje swój kościół przez pomnażanie.

W miarę jak twoja grupa rozwija się, być może odkryjesz, że musisz albo przyspieszyć, albo odroczyć datę podzielenia grupy, w zależności od prowadzenia Ducha Świętego.

Powodem, dla którego wyznaczamy cele, jest pomoc w motywowaniu grupy do wzrostu we wszystkich czterech wymiarach wzrostu. Wyznaczanie celów pomaga też ocenić, jakie są postępy grupy.

Każdy członek powinien brać udział w wyznaczaniu celów grupy. Następnie musisz delikatnie i nieustannie przypominać o nich członkom.

Pamiętaj: Kiedy tylko dajemy z siebie to, co najlepsze, Bóg daje wzrost.

Odpowiedzialność, ocena i struktura

Odpowiedzialność

Uwalnianie potencjału w każdym kościele wymaga odpowiedzialnego delegowania. Lecz aby być odpowiedzialnym, delegowanie wymaga rozliczania. Każdy rozlicza się przed kimś. Pismo Święte mówi:

Tak więc każdy z nas za samego siebie zda sprawę Bogu (Rz 14:12).

Bądźcie posłuszni przewodnikom waszym i bądźcie im ulegli; oni to bowiem czuwają nad duszami waszymi i zdadzą z tego sprawę (Hbr 13:17).

Tę ważną odpowiedzialność zrozumiemy lepiej, gdy pokażemy, że liderzy grup domowych są odpowiedzialni przed trenerami, przed którymi zdają raport przynajmniej raz w miesiącu.

Podobnie trener rozlicza się przed koordynatorem grup domowych, a ten z kolei jest odpowiedzialny przed przełożonymi kościoła. Ta odpowiedzialność przed sobą nawzajem zapewnia że:

- a. Wszystkie grupy robią postępy zgodnie z wizją i celami kościoła.
- b. Widoczny jest wzrost kościoła: w górę, do środka, na zewnątrz i w przyszłość.
- c. Potrzeby członków są zaspokajane.
- d. Utrzymywane są wysokie standardy troski, szkolenia i przywództwa.
- e. Nowi wierzący stają się uczniami i mają okazję stawać się liderami.

Od liderów grup domowych wymaga się, aby raz w miesiącu przygotowali i przedłożyli swojemu trenerowi Tabelę postępów (zobacz: Dodatek 1).

Na podstawie informacji zawartych w formularzu lider, przyszły lider i trener mogą łatwo śledzić obecności na spotkaniach, zaangażowanie w służby, inicjatywy na zewnątrz grupy oraz rezultaty, jak również gotowość grupy do rozmnożenia się.

Co miesiąc trenerzy są odpowiedzialni za zdanie raportu przed koordynatorem na temat stanu zdrowia grupy, o którą się troszczą i w ten sposób przywództwo kościoła ma szerszy obraz tego wszystkiego, co Bóg czyni w życiu kościoła. Kiedy znany jest prawdziwy stan rzeczy, można podejmować mądre decyzje.

Stan zdrowia

Raport na temat stanu zdrowia grupy jest przydatny, gdyż pomaga liderom rozpoznać ich stan duchowy i prawidłowy rozwój. Na początku życia grupy liderzy powinni wypełnić taki raport i kontynuować tę procedurę co miesiąc, dopóki wskaźniki zdrowia nie pokażą, że grupa jest w dobrym stanie duchowym. Dlatego zapis stanu zdrowia powinien być prowadzony co trzy miesiące. Raport ten powinien być przeglądany przez trenera (zobacz: Dodatek 2).

Ocena

Wszyscy członkowie grupy domowej są zaproszeni, by czuć się odpowiedzialnymi za ocenę zdrowia swojej grupy. Powinni być poproszeni o wypełnienie prostego formularza Oceny (zobacz: Dodatek 3). Formularz ten może służyć jako wskaźnik zdrowia, pomagając liderowi grupy odpowiedzieć na następujące pytania:

- Czy potrzeby członków są zaspokojone?
- Czy członkowie cieszą się życiem grupy?
- Czy członkowie przemieniają się na podobieństwo Chrystusa?
- Czy członkowie rozumieją, że wizją grupy jest docieranie do niewierzących przyjaciół?
- Czy grupa jest otwarta na przyjmowanie niezbanionych przyjaciół?
- Czy są jakieś słabe punkty w przywództwie, w stosowaniu metod lub treści życia grupy?
- Czy można poprawić życie grupy i wzmocnić je w jakiś konkretny sposób?

Raport o stanie zdrowia i osobista ocena są cenne i ważne w życiu oraz osiągnięciu sukcesów przez grupę. Nie powinny one cię przerażać; jeśli dobrze ich użyjesz, będą ci dobrze służyły.

Informacja z nich uzyskana może pomóc pastorowi przełożonemu i liderom grup wprowadzić pewne zmiany czy korekty w przywództwie, tam gdzie to konieczne, i upewnić się, czy społeczność grup domowych jest odpowiednio nastawiona na wzrost w miłości, dojrzałości i efektywności.

Struktura

Właściwa struktura jest konieczna do wzrostu i rozwoju. Możesz napotkać opór w tej kwestii ze strony członków grupy.

Strach przed ograniczaniem, konformizmem i kontrolą może być słuszną obawą stojącą za każdym sprzeciwem wobec przywództwa w zarządzaniu i rozwoju grup domowych. Do takiego sprzeciwu należy podchodzić z wrażliwością, miłością, troską i modlitwą.

Pomóż ludziom zrozumieć, że struktura jest tak samo ważna w życiu grup domowych i życiu kościoła jak dokładnie położone tory kolejowe, umożliwiające bezpieczne przemieszczanie się po nich lokomotywy i wagonów.

Aktualizacja sieci grup domowych jest formularzem, który pomaga trenerom grup wspierać ich wzrost i rozwój (zobacz: Dodatek 4).

Ważne jest, aby nie pokłócić się o strukturę. Ona istnieje tylko po to, aby wspierać i chronić starania o właściwe utrzymanie kursu w naszej duchowej podróży.

Podsumowanie: Sesja 7

Zakładanie nowej grupy

P1: Co szczególnie przyciągnęło Twoją uwagę w czasie tej sesji i wywarło na tobie wrażenie?

P2: Czy jest coś, czego nie rozumiesz? Jeśli miałbyś/-abyś pytanie/a do Autora albo do Boga, jak byś je sformułował/a?

P3: W jaki sposób możesz to zastosować osobiście do twojego życia (bądź konkretny)?

Zapisz „zasady”, jakie odkryłeś w czasie tej sesji, które uważasz za godne zastosowania w swoim życiu i przywództwie.

Dodatek 1**Tabela postępów**

Lider: _____

Miesiąc: _____

Przyszły lider: _____

Trener: _____

Data pomnożenia: _____

Miesięczne rezultaty

Uczestnictwo: _____ %

Sługi: _____ %

Wyłaniający się liderzy: **+/-**Docieranie do niewierzących: **+/-**

Docieranie do grupy

Pary	Imiona	Służba w grupie	Data spotkania				
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
Całkowita tygodniowa obecność							
Oznaczenie uczestnictwa: ✓ = obecny n = nieobecny (usprawiedliwiony) ✗ = nieobecny (nieusprawiedliwiony)							

Docieranie do niewierzących

Podsumowanie inicjatyw przeprowadzonych/proponowanych

Dane kontaktowe nowych członków

Szczegóły	Nowy członek 1	Nowy członek 2	Nowy członek 3
Nazwisko			
Imię			
Numer domowy lub do pracy			
Komórka			
Adres			
Data urodzin			
E-mail			

Dodatek 2

Raport o stanie zdrowia grupy

Zaznacz ✓ swoją ocenę w kolumnie Tak/Nie	T	N	Zaznacz ✓ swoją ocenę w kolumnie Tak/Nie	T	N
1. Wizja Naszą wizją jest „przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego [...] aby całe ciało rosnęło zdrowo w miłości” (Ef 4:12, 16).			6. Powoływanie nowych liderów Zdrowe grupy rodzą nowych liderów grup. Pan obdarzył każdego wierzącego pewną zdolnością przywódczą. Każdy członek ma ważną rolę do spełnienia w życiu swojej grupy.		
• Czy członkowie znają wizję grupy i są jej oddani?			• Czy zapraszasz swoich członków, by stawali się liderami grupy?		
2. Pomnażanie Celem naszej grupy jest pomnażanie poprzez efektywny ewangelizacyjny styl życia.			• Czy stawiasz sobie za cel przygotowanie przyszłych liderów, którzy będą gotowi podjąć się tej roli, gdy dojdzie do rozmnożenia grupy?		
• Czy grupa zgodziła się, że celem jest pomnożenie?			• Czy twoi członkowie znają swoje dary duchowe?		
• Czy grupa jest regularnie skupiona na działaniach „na zewnątrz”?			• Czy używają tych darów?		
• Czy wyłaniają się nowi liderzy na potrzeby pomnożenia?			• Czy pomagasz im rozwijać swoje dary?		
• Czy grupa z modlitwą zdecydowała o dacie pomnożenia?			• Czy angażujesz się w aktywne delegowanie?		
3. Czas sam na sam z Bogiem Twój osobisty czas z Bogiem ma duże znaczenie w twoim życiu i życiu twojej grupy.			7. Satysfakcja członków • Czy znasz potrzeby członków twojej grupy?		
• Czy spędzasz regularny czas z Bogiem poprzez modlitwę i czytanie Słowa?			• Czy są one zaspokajane? • Czy członkowie uczęszczają na spotkania regularnie?		
• Czy twoja relacja z Bogiem rozwija się?			• Czy cenią sobie czas spędzany razem?		
• Czy będąc liderem, masz uczucie oczekiwania, że Bóg pragnie uczynić wielkie rzeczy w twojej grupie i przez nią?			• Czy członkowie są połączeni w pary? • Czy w grupie jest miejsce na przejrzystość i rozliczanie?		
• Czy jako lider masz poczucie własnej mocy czy mocy Ducha Świętego?			• Czy grupa ma swoją deklarację przymierza?		
• Czy praktykujesz swoją wiarę?			• Czy oceniacie życie grupy?		
4. Modlitwa Skuteczni liderzy grupy dają przykład w modlitwie. Są zdyscyplinowani i modlą się codziennie o swoich członków, zachęcając ich do modlitwy o siebie nawzajem.			8. Spotkania grupy • Czy na spotkaniach panuje intymność i szczerze rozmowy? • Czy sesje zaczynają się i kończą punktualnie?		
• Czy razem ze swoimi członkami modlicie się o siebie nawzajem?			• Czy każdy ma swobodę dzielenia się przeżyciami – bez obaw o krytycyzm czy odrzucenie?		
5. Nowi członkowie Każdy członek jest odpowiedzialny za zapraszanie nowych członków do grupy.			9. Wsparcie trenera Bardzo ważne jest, abyś czuł się wspierany przez trenera.		
• Czy zachęcasz regularnie swoich członków, by zapraszali nowe osoby?			• Czy twój trener spotyka się z tobą regularnie?		
• Czy twoja grupa modli się o niezbanionych przyjaciół przy użyciu Listy Błogosławieństw?			• Czy masz dobrą relację ze swoim trenerem?		
• Czy planujesz przyjazne, luźne spotkania przy zabawie, by przyciągnąć nowe osoby?			• Czy dostarczasz trenerowi co miesiąc Tabelę Postępów?		
Imię lidera grupy:			Data:		

Dodatek 3

Ocena

Twoja szczerza ocena sesji pomoże nam dowiedzieć się czegoś więcej na temat zdrowia i postępów grupy, jej mocnych stron i dziedzin, w których można coś poprawić.

		Tak	Nie
1.	Czy spotkanie rozpoczęło się i skończyło o czasie?		
2.	Czy ogólna atmosfera była przyjazna, nieformalna i zachęcająca?		
3.	Czy wszyscy mieli równą szansę uczestnictwa?		
4.	Czy był utrzymany umiarkowany porządek i kontrola?		
5.	Czy czułeś się doceniony i uznany przez grupę?		
6.	Czy w czasie spotkań jest miejsce na „coś zabawnego”?		
7.	Czy z radością angażujesz się w grupie?		
8.	Czy w czasie spotkania jest dosyć miejsca na różnorodność?		
9.	Czy znasz wizję i strategię grupy?		
10.	Czy jesteś ogólnie zadowolony z lidera grupy?		

11. Wymień „mocny/e” punkt/y dzisiejszej sesji? _____

12. Wymień „słaby/e” punkt/y dzisiejszej sesji? _____

13. Gdybyś mógł zmienić tylko jedną rzecz w grupie, co by to było? _____

Dziękujemy za szczerze komentarze.

Dodatek 4

Aktualizacja sieci grup domowych

Teren:
Miesiąc:
Trener:

Trenerzy asystujący	Dzień	Nr
1		
2		
3		
		Suma:

Liderzy grupy	Dzień	Nr
1a		
2a		
3a		
		Suma:

Liderzy grupy	Dzień	Nr
1b		
2b		
3b		
		Suma:

Liderzy grupy	Dzień	Nr
1c		
2c		
3c		
		suma:

Ogólne rezultaty				
Grupy w kościele			Grupy zaangażowane na zewnątrz	
Grupy	Członkowie	Nowi wierzący	Grupy	Członkowie
D	Dorośli		Z D	Dorośli
M	Młodzież		Z M	Młodzież
Dz	Dzieci		Z Dz	Dzieci
Suma			Suma	
Nowi wierzący				
Prowadzeni przez				
Wpisz dodatkowe imiona na odwrocie				

Zaznacz w górnej części, na marginesie pod numerami grup 1, 2, 3 (przed imieniem lidera i przyszłego lidera) rodzaj grupy, która jest wymieniona pod każdą z pierwszych liter nazw grup „D” (dorośli), „M” (młodzież) lub „Dz” (dzieci).

Dodatek 5

Modlitwa o duchowe wzmocnienie

Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku...

Żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.

Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen..

(Efezjan 3:14-21)

Dodatkowe źródła

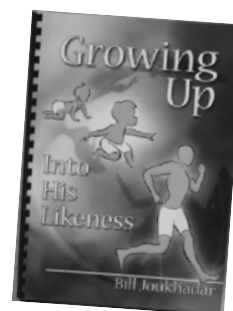
Bill Joukhadar

Upodabnianie się do Niego

Wierzący mają stawać się podobni do Boga w swoim charakterze i postępowaniu.

Podczas gdy chrześcijanami rodzimy się w jednym momencie, to potrzebujemy reszty naszego życia, aby wzrastać na podobieństwo naszego Pana i Zbawiciela (stawać się uczniami). *Upodabnianie się do Niego* jest książką dla tych wszystkich, którzy poważnie podchodzą do swojej wiary chrześcijańskiej.

Cena: \$ 12 (plus przesyłka)

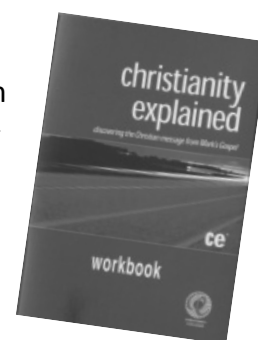
Michael Bennett

Wyjaśnienie chrześcijaństwa – podręcznik

Ten podręcznik jest doskonałym, praktycznym narzędziem pomocnym w dzieleniu się Dobrą Nowiną o Jezusie Chrystusie z niewierzącymi przyjaciółmi w prosty, jasny sposób, bez nacisku.

Pomaga słuchającemu podjąć mądrą decyzję dotyczącą osoby Jezusa. Podręcznik ten został przygotowany do użytku razem z książką „Wyjaśnienie chrześcijaństwa”.

Cena: \$ 6 (plus przesyłka)

Joel Comiskey

- **Eksploracja grup domowych**
Jak twoja mała grupa może się rozwijać i rozmnażać?
- **Uczeń w relacjach**
Jak Bóg używa wspólnoty, by kształtować naśladowców Jezusa?
- **Mała grupa napełniona Duchem Świętym**
Prowadzenie grupy w kierunku odkrywania darów duchowych?
- **Trener**
Pomagaj innym skutecznie prowadzić grupę domową.

Wszystkie książki można zamówić przez:

Cells-church Consultants International

+61 432 780 340/8

info@cells-church.com